

התקופה

ביטאון לביצור חומות הבית למול נסיונות התקופה

מופץ ב-160,000 עותקים לקהילות הקודש ברחבי הארץ | ע"י מרכז ההסברה של ועידת הרבנים לביצור חומות הדת

צילום ברוך יערי

התעוררות עצומה בכל קהילות ישראל

עמוד 4-5 <<

הגלים סוערים, ואנו בלב הסערה.
נזקקים מהגל הראשון לגל השני.

אבינו הרחמן מטלטל אותנו כבמטוטלת כדי לנער אותנו
מהתרדמה.

אין לנו מושג מה יהיה מחר, ובקושי מה קורה היום.

תחושה של- 'לא פה ולא שם' ובינתיים לא רואים את הסוף.

זה קשה... ועל אף הקושי, ולמרות הבלבול, אנחנו ממשיכים...

ממשיכים להאמין ולקוות, וללמוד וללמד, ולהתפלל במקום

שבו בחר ד' שנתפלל באותו יום...

וממשיכים לשמור על הבית...

שלא יכנסו אליו חלילה נגיפים טכנולוגיים קטלניים...

עמוד 3 <<

דבר מרנן ורבנן גדולי ישראל דבר רבני הקהילות

שגיאה קטלנית

ח. ברטלר
7

זירת הלב

מ. רוזנר
13

תרגיל עוקץ

ח. רוזנבלום
3

על ההורים לשמור מכל משמר
שלא לפתוח כל פתח ולא
להכניס הביתה הדברים הקשורים
לפגעי הטכנולוגיה • גם בדברים
שאינן בהם איסור מפורש, פתיחת פתח
מביאה להיסחפות והסכנה מכך
היא נוראה לכל העתיד הרוחני
של האדם". << עמוד 8-9

שיחה מרוממת ל'התקופה' עם הגאון הגדול
רבי דוד כהן שליט"א ראש ישיבת 'חברון' וחבר מועצה"ת

בין קידמה להתקדמות

ראיון

ראיון מרתק עם ראש עיריית אלעד
הרב ישראל פרוש הי"ו << עמוד 16

אל מול 'גלים' סוערים

על
משינוי
החינוך

ראיון מיוחד עם הרב אליעזר סורוצקין
המנהל הכללי של החינוך העצמאי
ומנכ"ל לב לאחים << עמוד 6

אז נדברו

הרב שמואל פולק << 18

רק עכשיו

הרב דוד ברוורמן << 18

לרקוד עם דב

הרב צביאלי בן צור << 18

ראיון חינוכי

הרה"ג רבי משה בלוי שליט"א << 15

גחלי אש

רשכבה"ג מרן שר התורה הגר"ח קניבסקי שליט"א

חייבים כולם להשתדל בכל הכוח
לבער את נגע האינטרנט וסיעתו רח"ל
אשר הוא סם המוות של היהדות ולקיים
ובערת הרע מקרבך.

ודבר זה בודאי יביא להשראת השכינה
ולברכה והצלחה ופרנסה ונחת ולהציל
את בתינו מכל מיני מרעין בישין ומכל
מיני מחלות רח"ל.

רבנו מרן ראש הישיבה הגר"ג אדלשטיין שליט"א

בית שיש בו את כלי הטכנולוגיה
שלא על פי הגדרים המותרים,
השכינה אינה נמצאת בו
וממילא נשאר הבית עם אש של גיהנם
בעולם הזה רח"ל.

ובפרט בימים אלו שזקוקים אנו
לרחמי שמים מרובים
יש להיזהר בזה מאד.

מוקד היעוץ המקצועי שע"י ועידת הרבנים לביצור חומות הדת

לפתרונות חסימה כהלכה במקומות העבודה
שלוחה 1-10
להתמודדויות עם פגעי הרשת
שלוחה 4-5

1599-550-330

דבר העורך אל מול פני התקופה

הגלים סוערים, ואנו בלב הסערה.
נזרקים מהגל הראשון לגל השני.
אבינו הרחמן מטלטל אותנו כבמטוטלת כדי לנער
אותנו מהתרדמה.
אין לנו מושג מה יהיה מחר, ובקושי מה קורה היום.
תחושה של - 'לא פה ולא שם'. ובינתיים לא רואים את
הסוף.

וזה קשה...
...והילד שנכנס לבידוד, והאמא שאיבדה את העבודה,
והחתונה שתלויה על בלימה, והתסמינים שמתעתעים
והבחורים שמתמודדים...
זה קשה...

ועל אף הקושי, ולמרות הבלבול, אנחנו ממשיכים...
ממשיכים להאמין ולקוות, וללמוד וללמד, ולהתפלל
במקום שבו בחר ד' שנתפלל באותו יום...
וממשיכים לשמור על הבית...

שלא יכנסו אליו חלילה נגיפים טכנולוגיים קטלניים...
ושלא תחדור אליו ותכבוש אותו תרבות ההבל של
הבילוי במסך...
וזה לא קל...

זו התמודדות עם השעמום ועם הטיפוס על הקירות
ועם יצר ערמומי שלוחש: גם למשפחות הכי טובות יש...
אותן משפחות שהוא לחש להן כך אתמול... והן לא
הבחינו בפיתיון...

עוד מעט יופיע אבינו מלכינו מהיכלו.

באהבת אין סוף הוא יעיר אותנו מהשינה הארוכה,
ופתאום נגלה שהקורונה הזאת... הייתה סתם
חלום רע...

אבל התוצאות שלה אינן חלום...

אם נכנסה לבית תרבות טכנולוגית חדשה של בילוי
במחשב והוא השתנה וירד ברמתו הרוחנית, הוא לא יעלה
בחזרה כשנתעורר...

ואם עמדנו בניסיון המיוחד, ניסיון התקופה, והתאמצנו
להתגבר על שלל הפיתויים הסובבים, זה יישאר אתנו
לנצח...

ולשם כך מופיע גיליון 'התקופה'. ללבות את הרצונות
הפנימיים החבויים בכל אחד ואחד מעימנו ולהבהיר באור
יקרות מה ד' אלוקינו שואל מעימנו בתקופה עמומה זו.

כשנחזור אנו הביתה, אל ביתנו הטהור והחמים הנקי
מההשפעות הזרות, נעורר את רצונו יתברך להחזיר אותנו
לבית הגדול והקדוש באהבת עולמים.

ולכשתחברו כלל הרצונות היוקדים של כל אחד
מאיתנו ויתלכדו לאבוקת ענק אחת של ציבור יראי ד'
והושבי שמו, אזי יקשב ד' וישמע ויכתב בספר זכרון
לפניו וישפיע עלינו שפע ברכה עד בלי די.

תרגיל עוקץ

וללא
הצלחה. החומה נשארה יציבה
במקומה.

ולפני כארבעה חודשים הוא הוציא לפועל את
תכנית המגירה. את תרגיל העוקץ הגדול והמבריק.
הנגיפים הועזרים הוצמדו למוצרים שנכנסו
באילוץ התקופה דרך הדלת הראשית. לנט-סטק
שנועד לצרכי העבודה, למילי ולצ'אט, למחשב של
חידושי התורה. כך נכנסו לבית מושגים חדשים;
סרטונים, אתרי פנאי, התכתבויות גבוליות ותוכניות
צפייה, ומי צריך לפרוץ את החומה כשהדלת
הראשית פתוחה לרווחה...

בתים שהתרחקו במשך
שנים רבות מכל שייכות
לעולם הווירטואלי הטמון
במחשב וברשת, מצאו את
עצמם לפתע בליבו של
אותו עולם.

"הילדים מטפסים על
הקירות", "חייבים להפיג
את השעמום", הם שכנעו
את עצמם והכניסו לביתם
את "תכשיר הפלא" להפגת
השעמום.

כשהחלו לחוש ברע
ולתלונן על תופעות
הלוואי של השינויים
שנכנסו לביתם מסר
ה'נוכל' את התשובות
המוכנות מראש; "זה רק
לתקופת הקורונה", "זה
זמני, התופעות השליליות
יחלוף עם תום התקופה".

הם לא הבינו את עומק
התחכום שבתרגיל העוקץ.
בתוך אותם סרטונים תמימים, בצ'אטים החביבים
ובאתרים השונים, הוטמן חומר ממכר. וההתמכרות
הזו אמורה להשאיר את "התקופה" ואת תופעות
הלוואי החמורות שלה - לנצח...

ובשלב מסוים הפרשייה התפוצצה.

הוסרה המסכה מפרצופו של הנוכל...

ומשנתגלתה התרמית הנאלחת, רוב הציבור
יעצרו בכל מחיר את צריכת "תכשיר הפלא".

בל נהיה מהמסכנים שגם אחר החשיפה, מעדיפים
להישאר בתמימותם כי אין להם את הכוח לפרוש...

לא ניתן לנוכל לממש את התכנית השטנית
לרמות אותנו ולכבוש את ביתנו.

מוכרחים אנו לנצל את התקופה להתרומם מתוך
הניסיונות שהיא טומנת בחובה, כי אין הרבה
הודמנויות לכך. הניסיונות הייחודיים בגירסה
הנוכחית הם "דרך בתקופת הקורונה"...

אנו בתקופת ניסיון...

משנתגלתה
התרמית
הנאלחת,
והוסרה המסכה
מפרצופו של
הנוכל, רוב
הציבור יעצרו
בכל מחיר את
צריכת "תכשיר
הפלא"

השמועה פשטה כאש בשדה קוצים.

נוכל!!!

זה היה לפני כשמונה שנים. בקיבוץ כהה, מאה
מ"ל, תכשיר טבעי להפגת לחצים ומתחים שבעזרתו
"מאות אלפי איש ברחבי העולם עברו תקופות לחץ
ומתח ברוגע ובשלווה". עשרות הטיכנים שחלמו
על אושר אגדי בין לילה שיווקו אותו בהתלהבות
והאנשים שיתפו פעולה ורכשו.

הבקיבוקן התרוקן די מהר והלקוחות התקשרו
ורכשו את השני ולאחר מכן גם את השלישי והרביעי.
הם לא ידעו ש"תכשיר הפלא" מכיל בתוכו, מלבד
מספר צמחי בר אנונימיים, גם כמות מסוימת של
קנאביס. החומר הממכר הביא אותם להתמכר למוצר
ולרכוש שוב ושוב.

ופתאום החלו לצוץ תופעות הלוואי. כאבי בטן,
הקאות, סחרחורות, ושלל תופעות נוספות שמקורן
בצמחי הבר האנונימיים. המשווקים שהחלו לקבל את
התלונות, ענו בשם הנהלת החברה שהתופעות הינן
צפויות ושבציות, והעיקר -
הן זמניות וחולפות עם
סיום נטילת התכשיר בתום
תקופת הלחץ.

אך התקופה לא הסתיימה
והנוק המתמשך למערכת
העיכול המשיך והתגבר.

לאחר כשלושה חודשים
וחקירה מאומצת, הפרשייה
התפוצצה.

נחשפה זהותו של הנוכל
שחלם להתפרנס מסבלם
של אנשים.

רוב הלקוחות נטשו את
המוצר הפלאי בזעם רב על
הנוכל המרועע. אולם היו גם
מסכנים שהמשיכו לגמוע
מהנוזל בלהט ולהרוס את
מערכת העיכול, תוך שהם
מפקפקים בנכונות תוצאות
החקירה.

הם לא ידעו מה באמת מושך אותם ולא מאפשר
להם להתנתק מהמוצר...

השמועה פשטה כאש בשדה קוצים.

נוכל!!!

זה היה לפני כארבעה חודשים.

הוא כבר כבש בסערה את העולם כולו ולכד את
כולם לתוככי ה"רשת". מכל המיליארדים שעל פני
הגלובוס ומתוך המיליונים של העם היהודי, נותרה
קבוצה של אנשים שמונעים בעקשנות כל ניסיון
לגרוז ולהפיל אותם בתוך אותה "רשת".

הם בנו את קירות ביתם מחומה של פלדה שמונעת
כל אפשרות פריצה. במשך השנים הוא ניסה בדרכים
שונות ומשונות לבקוע את חומת הפלדה. החומה
האחרונה, ההבקעה שלה אמורה הייתה להכריע את
המערכת ולאפשר לו את הכיבוש הסופי והמוחץ.

התעוררות עצומה בכל קהילות ישראל

לחיזוק השמירה מפני רשת האינטרנט ותרבותה למול הנסיונות המתחדשים בתקופת הקורונה

גדולי פוסקי ההלכה ורבני הקהילות במכתב נוקב אודות הנסיונות להחדיר

לבתי ישראל חבילות צפייה בסרטים ובתוכניות • אלפי פניות ל"מוקד היעוץ

המקצועי" ליעוץ על חסימה כהלכה בעבודה מהבית ולניתוק האינטרנט

במסגרת "חודש הניתוק הארצי"

מעמדות התעוררות בפגעי הטכנולוגיה - הכינוס באלעד

הארצי" הנערך בשיתוף אאוט-נט אשר מעמידים כמאה סכנאים בכל רחבי הארץ לניתוק קליטת האינטרנט האלווטי.

בימים אלו מגיעים למוקדי הניתוק אלפי מחשבים על מנת לנתק מהקליטה המאפשרת חיבור לאינטרנט פרוץ. ועידת הרבנים פתחה במערכת ענק של הסברה בחובת הניתוק כפי שהורו מרנן ורבנן גדולי ישראל וצוק"ל ויבדלחט"א שאסור להחזיק ברשותו מחשב שאינו מנותק מקליטת האינטרנט האלווטי.

עקב המצב מתבצעים הניתוקים בביתם של הסכנאים כאשר הם מעמידים עצמם בזמנות מיוחדת לכל הפונים הרבים.

כן נמשך גל הפניות למוקד היעוץ המקצועי שע"י ועידת הרבנים לביצור חומות הדת להתייעצות אודות חסימה כהלכה במקומות העבודה.

תואר כיצד בת קול שמיימית קוראת לכל אבא ואמא בימים אלו לחזור הביתה- להחזיר את הבית למצבו הקודם, השחור והחמים.

ההתלכדות הציבורית סביב האמירה הנחרצת של הציבור החרדי שחפץ להמשיך ולהימנע מהכניסה החופשית לרשת ולחובה המוחלטת לעבוד אך ורק עם סינון כהלכה בלא להתפשר על סינונים קלושים שהפרוץ רב בהם על העומד.

<< התעוררות בסמינרים ברחבי הארץ

במספר סמינרים ברחבי הארץ נערכו בתקופה זו סדרת ימי עיון מיוחדים במפגשים ובאמצעות המחנך הקולי להעמקת המודעות בענין ההרחקה מתרבות הבילוי במחשב וברשת.

בכנסים השתתפו גדולי הרבנים ומיטב המרצים ועוררו על דרכי השמירה הנדרשת בתקופה זו.

כאשר עקב מגבלות התקופה התעורר ניסיון על ידי פיקוח משרד החינוך לחייב חלק מצוות הסמינרים לקבל חומרים באמצעות האינטרנט. כתבו "ועדת הרבנים לענייני חינוך" שע"י מועצות גדולי התורה, יחד עם איגוד מנהלי הסמינרים התנגדות נחרצת לדרישה המבקשת ליצור שינויים בעייתיים.

<< חודש הניתוק הארצי 'בשיתוף אווטנט'

כמידי שנה, מקיימת "ועידת הרבנים לביצור חומות הדת" בתקופה זו את "חודש הניתוק

ההייטק הגדולות בארץ. משרדי ראיית חשבון, חברות ביטוח, משרדי ממשלה, ביניים ממשרד הבריאות ואף ממשרד ראש הממשלה.

ניתן היה לחוש כיצד חדורה אצל כלל הציבור המודעות לחובה המוחלטת לעבוד אך ורק עם סינון כהלכה בלא להתפשר על סינונים קלושים שהפרוץ רב בהם על העומד.

<< בחזרה הביתה

לפני כחודש ימים, כאשר חלה ירידה משמעותית במספר הנדבקים ונדמה היה כי המגפה מאחורינו, החלה חזרה הדרגתית אל מקומות העבודה. מרכז ההסברה שע"י "ועידת הרבנים לביצור חומות הדת" יצא בהסברה נרחבת אודות הצורך להחזיר את הבית לצורתו וגדריו כפי שהיו קודם פרוץ המגפה.

מאמרי ההסברה והמודעות העבירו את המסר כי הציבור לא יתן שחלילה הקורונה תנצח את הרוח ותגרום להחרדת האינטרנט לכלל בתי ישראל.

במקביל החל "מוקד החירום" בפעילות של גיוס משווקי 'נטסטיק סלולארי' שירכשו מכשירים אלו מאלו שחזרו למקום עבודתם וכבר אינם זקוקים לחיבור לרשת מחוץ למשרד.

כעת, עקב העלייה בהדבקה, נבלם המשך החזרה למקומות העבודה, ואולם התקווה היא כי אף הנאלצים לעבוד מהבית ישמרו בכל תוקף שלא להשתמש ברשת מעבר להכרח ובדאי שלא לאפשר בילוי במחשב וברשת, כל זאת מתוך החלטה ברורה להחזיר את המצב לקדמותו מיד עם סיום התקופה.

<< מיום הקהילות החסידיות

בתקופה זו שבין הגל הראשון לשני, התאגדו גם ועדות הטכנולוגיה שע"י הקהילות החסידיות והוציאו חומרי הסברה יהודיים המעודדים להתנתק מהרשת עם סיום ההכרח. במאמר מיוחד תחת הכותרת "סטאטעלע קום שוין אהיים"

בענין בדברים נוקבים ואמר כי "יש חיים לאחר הקורונה. ניתן בקלות להחזיר מושגים חדשים ופסולים לבתי ישראל, אולם לשרש אחריהם לאחר מכן כבר לא יהיה ניתן ואחריתם מי ישרונו".

ההתנגדות ללמידה מרחוק באמצעות האינטרנט חצתה יבשות ואף גדולי התורה בארה"ב פרסמו מכתב האוסר לקיים לימודים במוסדות החינוך באמצעים מקוונים.

בתקופה זו היו גם ניסיונות מצד גורמים שונים להפיץ בקרב הציבור מכשירי טאבלט באמתלה של סיוע בסידורים הנדרשים הקשים לביצוע בתקופה זו. אולם גדולי הרבנים עצרו את היוזמות בעודן באיבן, תוך שהם מבהירים ליוזמים שלא תינתן דריסת רגל להחלת שינויים בקרב הציבור העלולים לפרוץ את חומת המגן של ציבור יראי ד' הגודרים גדר ושומרים על ביתם מפני הפגעים הרעים.

<< בית או קולנוע

מגבלות התקופה שהביאו להשייה ממושכת בבתיים, עוררו חברות הפקה מסוימות לפתוח בהפצה נרחבת של חבילות סרטים ותוכניות צפייה בניסיון להחדירם לכל בית חרדי, כאשר בפרסומיהם הם קוראים לציבור להצטרף ל"חצי שנה של צפייה". גדולי הרבנים ופוסקי ההלכה יצאו במכתב חריף שפורסם ב"חד נאמן" ובו נכתב: "לאחרונה פועלות חברות הפקה מסחריות להפצה נרחבת בקרב הציבור של חבילות תוכניות צפייה לבית. חברות אלו פועלות ללא הרף בדרכים שונות להכניס לכל בית חרדי את צורת החיים של תרבות הבילוי במחשב, שנוקיה הגדולים ידועים, הן מצד ההתמכרות וההרסנית למחשב והן

<< למידה מרחוק

מגיפת הקורונה שהחלה להתפשט בארץ בתקופת חג הפורים, הביאה בשלהי חודש אדר לסגירת מוסדות החינוך וללמידה מהבית. בעקבות מצב זה והקושי ללמד באמצעות המערכות הטלפוניות, ניסו יוזמים שונים לקדם יוזמות של למידה מרחוק באמצעות הרשת המקוונת. משהובא העניין בפני רבינו מרן ראש הישיבה הגר"ג אדלשטיין שליט"א הוא התנגד בתוקף רב ליוזמות המסוכנות העלולות להחדיר את האינטרנט לכל בתי ישראל. מרן הגאון הגדול חכם שלום כהן שליט"א הורה אף הוא לרשת החינוך "מעין החינוך התורני- בני יוסף" שלא לאפשר למידה מרחוק באמצעות המחשב כלל וכלל, ואכן הנהלת הרשת שלחה חזר לכלל המוסדות והעבירה את ההוראה הנחרצת.

מנכ"ל החינוך העצמאי הרב אליעזר סורוצקין התבטא

על משמר בתי ישראל

לאחרונה פועלות חברות הפקה מסחריות להפצה נרחבת בקרב הציבור של חבילות תוכניות צפייה לבית. חברות אלו פועלות ללא הרף בדרכים שונות להכניס לכל בית חרדי את צורת החיים של תרבות הבילוי במחשב. שנוקיה הגדולים ידועים, הן מצד ההתמכרות וההרסנית למחשב והן מצד שינוי רוח הבית כשנעשית בו אורח תמידית של בילוי בדברי הבאי. וכבר הורו מרנן ורבנן גדולי הדור שליט"א שאין לשתף פעולה עם מיוזמים הרסניים אלו. והננו לחזק ידי בתי ישראל המתאמצים להישמר מכך משמר מכל הפגעים הרעים על אף הקושי המיוחד בתקופה זו. וזכות השמירה מנסיונות השעה תעמוד לכל ישראל להינצל מכך נגע ומוחלה ויזכו כולם צנחת דקדושה מכל צאצאיהם.

ישראל גנס	שריאל רוזנברג	יהודה סילמן	נפתלי נוסביום
משה שאול קליין	מסעוד בן שמעון	מאיר קסלר	

מרן ראש הישיבה חכם שלום כהן שליט"א:

לדאבוננו שומעים דברים מסמרי שער שקורים בעקבות המכשירים הללו. מסכן מי שחושב שמותר לו מחשב שלא חסום כמו שצריך כי מוכרח לעבודה. הוא עושה חוזה עם היצר הרע ומכניס את מלאך המוות בביתו. הוא מפסיד את כל הסייעתא דשמיא בחינוך בניו.

השמחה הגדולה של הקב"ה היא כשרואה שאנו באים להיטהר וחוסמים ומנתקים את המחשבים.

ראיון מיוחד עם הרב אליעזר סורוצקין המנהל הכללי של החינוך העצמאי ומנכ"ל לב לאחים

אל מול 'גלים' סוערים

כעומד בראש גוף החינוך החרדי הגדול בעולם, כיצד אתם רואים את השפעת משבר הקורונה על חינוך ילדי ישראל?

«קשה לאמוד את עוצמת הנזק עד לתום המשבר. אנו עדיין בעיצומו. שינויים שנכפו לאורך התקופה על התלמידים - ביחס לאופן קיום הלימודים, מקשים על שמירת הרצף החינוכי והיציבות הדרושים בחינוך ילדי ישראל.

נכון שבתקופה שהילדים היו בבית, בתקופת ההשבתה המלאה של מערכת החינוך ובתקופה האחרונה כשמדי יום בתי ספר וכיתות שלמות נאלצות להיכנס לבידוד, ההורים עשו ועושים ככל יכולתם לתמוך ולסייע לצוותי ההוראה בשמירת הקשר והרצף, אולם אין 'כמו פעם' - ללמוד בכיתת לימודים מול מחנך ובחברת תלמידי הכתה.

מה עושים, מה האפשרויות ללמידה החילופית כשהילדים בבית?

«בתשובה לשאלה זו מונח הניסיון הגדול ואולי חלק מהגזרה של 'המגיפה'.

כבר בתחילת התקופה נדרשנו למצוא פתרון ללמידה חילופית מרחוק. הפעלנו למידה במרחבים קוליים כאשר את לוח הכיתה החליף הטלפון. זה לא פשוט, המשפחות גדולות ואין מספיק טלפונים זמינים לכל ילד, הקווים מתנתקים, קשה להתרכזו וטרם התייחסנו לתוסר הקשר האישי עם המחנך.

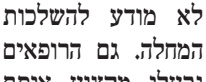
וכאן נכנסו לתמונה 'גשמות טובות' שהציעו לנו פתרונות טכנולוגיים ללימוד דרך הרשת, אפילו תקציב ישיגו למטרה. ניסו לשכנע אותנו שאי אפשר בלי זה, שזו שעת חרום. גם מתוך ציבור ההורים של 110.000 תלמידי החינוך העצמאי, היו כאלו שהצטרפו להצעות שונות ובקשות שהופנו אלינו, לקיים למידה ממוחשבת מרחוק, בדומה לחינוך הממלכתי.

מגוון הבתים שילדיהם מתחנכים בחינוך העצמאי הוא רחב מאד. מדובר הן במוסדות הנחשבים 'לחרדים' לכל דבר וענין, תלמודי תורה ובתי ספר לבנות 'בית יעקב', אך גם מוסדות תורניים לקירוב ולאוכלוסייה מסורתית.

גופים שמכירים ועובדים עם המגזר החרדי ניסו להציע פתרונות שיותאמו לדרישות הרבנים, כלשונם. חברות מסחריות שונות התחננו להיפגש ולהציג באותות ובמופתים מכשירי טאבלט מיוחדים "שישמשו רק ללימודים ולא לדברים אחרים", מכשירים מותאמים. בלי תקשורת, 'רק אתם תנהלו את התוכן', המון תירוצים והסברים מתפתלים.

היו מביניהם למדנים שהסבירו לנו שזו 'הוראת שעה', אין ברירה, יש מגיפה. האמת הם צודקים 'זו מגיפה' גם הנגיף, להיכנס הוא נכנס בהיסח הדעת אבל לצאת ...

כולם מדברים ב'גל השני' על מחלימי 'הגל הראשון'. מתפרסמים מחקרים שמגלים שאותם 'מחלימים' סובלים מתופעות שונות, פתאום שריר הלב, ריאות, חולשה כללית. המחלימים ממשיכים להיות חשופים בעצם לתופעות לוואי למחלה. אף אחד מאתנו

על משמר החינוך

עלינו להרחיק את ילדינו ואפילו את עצמנו. הם יודעים מה הנזקים הצפויים בעקבות הסרת גדרי החינוך המלווים אותנו, הם אלה המזהירים אותנו לאן לא מתקרבים. הם יודעים על נזקים בטוחים. לא ספקות ולא מחקרים.

להכניס את הטכנולוגיה לבתים זה קל, אבל להוציא אותה זה בלתי אפשרי. לכולם אמרנו 'שים חיים לאחר הקורונה'.

אין ספק כי מושגים שחדרו לבתי ישראל בימי הקורונה, באו ועומדים 'להישאר' כאן. ומכיוון שכן, הורונו רבותינו שאין להתפשר בנושא על קוצו של יו"ד.

ואיך ההורים מקבלים את זה, האם הצלחתם לשכנע אותם?

«באמת, אנחנו לא צריכים לשכנע את ההורים. לנו מאוד ברורה הדרך, כך הורו לנו גדולי ישראל ואנחנו לא זזים מכך כמלוא נימה, זה גם מה שאני אומר בנחרצות לראשי משרד החינוך. ונכון, לחלק מתורים זה היה קשה, הם התקשו להבין את סירוב גדולי ישראל להתפשר בנושא זה.

אבל המציאות היא השכנוע הטוב ביותר. היום כבר מפורסם שהורים ומחנכים במערכת הכללית, מתלוננים על תופעות שהופיעו אצל תלמידים שהשתמשו באמצעים ויזואליים ללמידה ממושכת. חשיפה לחומרים לא ראויים, איבוד סבלנות והתמכרות. כאשר מאידך, במערכת החינוך החרדית משבחים את תוצאות הלמידה מרחוק באמצעות הטלפון.

אנו מודעים לכך שלאורך זמן קשה יהיה לקיים כך שגרת לימודים, אבל עם זאת, מובן שחלופת השימוש במחשבים, לא קיימת.

אין ספק שהתקופה, ניסיונותיה והסכנות שבה, עלולים לגרום לנסיגה בתחום החינוך, אם לא נשכיל לשמור על הגבולות. אבל אנחנו מאמינים שאם נתעורר תקופה זו 'יכולה' להיות מקפצה לחיוק בנושאים הכל-כך חשובים לנו - כעוגן, באוקיינוס הסוער של הדור.

שגיאה קטלנית

/// ח.ברטלר

"הם עולים לי על הראש", אומרת אמא באנחה, ושופתת את הקומקום. עוד מעט יעלו המים בועות בועות, וריחו הטוב של הקפה יתפשט בחלל המטבח. אבא מניח את עצמו על הכסא, עייף כמו בכל יום. החיים שהוא נושא אינם קלים בכלל, בלשון המעטה. כבר שעתיים שהמחשבות שלו גורדות אל כוס הקפה חזו, הפינה השקטה שלהם עם בואו הביתי.

היא מקפידה על הטקס הזה מאז נישואיהם, לפני שש עשרה שנים, כאילו היה מצווה דאורייתא. הילדים יודעים שהזמן הזה מקודש. אבא חוזר הביתה, ושניהם מתיישבים במטבח. לוגמים קפה משובח, טועמים עוגה מעשי ידיה. מחליפים כמה מילים, או כמה שתיות, על חיום שחלף על שניהם.

"הקורונה הזאת... אין לי מילים עליה כבר. פשוט אין מילים. כמה כבר אפשר להעסיק שבעה ילדים על אותם ששים ושמונה מטר רבועים? מי שיושב בצמרת ההחלטות לקח בחשבון בידוד של ילד או שניים. לא של שבעה". הוא מזהה שהקול שלה לא רק מותש, יש בו עוד גוון שמדאיג אותו, אבל אין לו כוח - אין לו כוח! - לשאול. לא עוד אתגרים עכשיו, אנא השם. לא עוד. גם ככה הוא על הקצה.

בתוכה, בלי לקבל התקף לב - זה נס של ממש. אסור לו להעמיס את דיני כעת על ליבו.

אבל לכו תגידו את זה לאבא, שהילדים הם כל חייו...

למחרת בערב הוא עולה הביתה בצעדים עוד יותר כבדים. רעייתו לא בבית. רצה לעשות בדיקות קורונה דחופות לשני הקטנים, ששיחקו בחדר המדרגות עם בן השכנים, שהקורונה שלו אותמה עכשיו. השכן בעצמו לקח אותם ברכבו למתחם של 'זיכרון וסע' כי הוא הרגיש אשם.... הוא עורכן בטלפון על ההתפתחויות המסעירות.

אין ריח של קפה. אין עוגיות של אמא. הוא מסתובב בבית, עייף, כמה לקצת שקט מעומס הדאגות המכריע אותו.

גבשושית מזורה במיטה של דיני. זה מזוה. הנערונת הזאת לא הולכת לישון לפני חצות, למרות כל האזהרות והבקשות. ועכשיו בקושי לילה. מה זה?

"דיני כל היום ישנה", אומר שמולי ולא יודע שהוא מפזר מלח על פצעי הפתוחים של אבא שלו. "כל היום ישנה. או בוכה או ישנה".

"באמת?" תכף הלב שלו יתבקע. תכף.

"...או שהיא צורחת עלינו שנעזוב אותה, כי היא צריכה שקט מוחלט". מוסיף צביקי. "...שקט של בית קברות, זה מה שהיא רוצה. האמת שהיא נראית דיירת ממש". אבא מרגיש שהוא קורס.

למחרת יש בבית מחשב עם מייל. הוא שאל את הרב שלו, והרב אמר שרק-רק-מייל - אפשר. דיני נראית כמו מת שיצא מקברו.

לוקח שלושה ימים עד שקול צחוקה מצטלצל בבית, והטלפון שוב תפוס ימים שלמים. היא יושבת בחדר שלה, בבידוד, ומדברת עם כל החברות. שוב היא אוכלת, אחרי שנראתה דומה יותר לדחלילי, והבית מקבל תפנית חיובית.

"אין ברירה, היינו מוכרחים". אומר אבא לאמא, בשעת הקפה, באנחה כבדה. "השמים עדי שלא רציתי את זה, כמה לא רציתי את זה. אבל מוכרחים!"

"אין מה לעשות. חייבים", אומרת גם אמא. גם היא לא שמחה שהמחשב נכנס הביתה, "הבטחתי לעצמי בלי נדר שבתום הקורונה - הדרך הזה יוצא מהבית, ולא אכפת לי מה נצטרך לעבור בשביל זה. יבכו הילדים כמה שיבכו, שדיני תלך לטיפול, לא אכפת לי. המחשב לא יהיה בבית שלנו אחרי הקורונה, בלי נדר, כה יעזור לי השם".

הוא מהנהן. הם באותו ראש, ברוך השם. הוא ורעייתו. כבר שש עשרה שנים.

- - - הם גם באותו לב, שבור, קרוע לקרעים. מנותץ לרסיסים, שבויעים וחצי אחר כך.

דיני היתה זו שקראה להם, חיוורת כסיד.

"מישהו נגע במחשב שלי", היא אמרה, רועדת. "אני לא יודעת אם זה שמולי או צביקי, ואולי בכלל מנחם-מנדל או נוטי..."

הם מביטים בה בתמהון, רואים אותה מאבדת שיווי משקל פנימי.

"מישהו שלא מבין יותר מדי במחשב, זה בטוח, אבל תראו מה יש פה". היא פותחת את המחשב ומדליקה אותו, ועל המסך עולים מראות שגורמים להורים להתחלחל כמו שלא התחלחלו מעולם.

"מישהו היה ער עם זה כל הלילה". היא לוחשת בקול מרוסק. "הטענתי את המחשב לגמרי. עכשיו הסוללה כמעט ריקה. שמונה שעות שמישהו צפה פה בחומר הנוראי הזה, וזה קרה בתוך הבית שלנו".

אז כן. הם לא ידעו שלשמולי יש חבר שרק נראה ילד טוב, וכשהחבר הזה שמע משמולי שיש להם מחשב חדש, הוא רק נתן לו דיסק און קי פצפון. וזעיר. עם כל התועבה שבעולם. הנשמה של הילד שלהם נשרפה באותן שמונה שעות אימות, וגם מה שדיני הספיקה לראות עד שעצרה את הווועה - לא ימחק ממנה לעולם.

"אם היינו יודעים..." אומרת אמא והפנים שלה משרטטות יגון תהומי. "אם היינו מבינים - הייתי לוקחת את דיני לירח כדי להנעים לה. הייתי מוכרת את התכשיטים שלי כדי להעסיק את הילדים".

הם עושים כל מה שאפשר עכשיו, אחרי האסון שפקד את הבית.

אבל תקשיבו מה הם אומרים:

"... אם כבר ישבתם וחשבתם והתייעצתם, באותו כווד ראש שהיתם שוקלים את חיי הילדים שלכם - והחלטתם להכניס את המחשב הביתה, אל תרשו לעצמכם לישון במנוחה, אף לילה! תנתקו את המחשב מהקליטה האלחונית, תתקינו תוכנות שימנעו צפייה בסרטים, תנעלו את המחשב כשאתם לא בבית, ובשום אופן אל תתנו לבנים ולבנות גישה פרטית וחופשית. תשמרו, פשוט תשמרו על החיים של הילדים שלכם. מחשב זו לא החלטה חד פעמית. היא החלטה כל רגע מחדש. היא סיכון כל רגע מחדש, ואי אפשר להחליט על מחשב בלי להיות מוכנים לעמוד על המשמר - - -"

תקשיבו להם. אל תעשו את הטעויות האלו בעצמכם. יש שגיאות שאי אפשר לעשות אפילו פעם אחת. כי זו תהיה חלילה פעם אחת יותר מידי....

שיחה מרוממת ל'התקופה' עם הגאון הגדול רבי דוד כהן שליט"א ראש ישיבת 'חברון' וחבר מועצהה"ת

על ההורים לשמור מכל משמר שלא לפתוח כל פתח ולא להכניס הביתה הדברים הקשורים לפגעי הטכנולוגיה • "גם בדברים שאין בהם איסור מפורש, פתיחת פתח מביאה להיסחפות והסכנה מכך היא נוראה לכל העתיד הרוחני של האדם". • לפעמים מתוך הלחץ והמתח יכולה לבוא מחשבה שאולי מותר לנו להקל יותר בימים האלו, אך לאמיתו של דבר אנחנו צריכים לשמור על עצמנו שהנסיון הזה לא יוריד את הרמה הרוחנית שלנו

הרב מ. ברמן

בימים שתיקונם מעונו של ראש ישיבת כנסת ישראל חברון וחבר מועצהגה"ת - הגאון הגדול רבי דוד כהן שליט"א - אינו יודע מנוחה, רבים משחרים לשמוע אורחות יושר, ולקבל מפיו דעת ותבונה בכל הנהגות החיים. אף בימים אלו שנמנעת האפשרות להכנס למעונו של הראש ישיבה מפאת הוראות ההלכה והבריאות, ממשיך וזם הפונים הגדול דרך הטלפון לקבל עצה והדרכה לדעה מה לעשות וכיצד להתמודד עם הנסיונות העוברים על כולנו דבר יום ביומו בתקופה לא קלה זו.

בבטאון ייחודי זה היוצא לראשונה בימים לא קלים, יש בנותן טעם להביא שיחה מיוחדת שקיימנו עם הגאון הגדול שליט"א, שמאז ומקדם עינו פקוזה וליבו פתוח כאולם למגר את הנגע הנורא הפוקד את עמינו נוכח פגעי הזמן. ויש לציין שאף שיחה מרוממת זו התקיימה דרך הטלפון, אבל חיותה וחיוניותה היו ממש כדבר פנים אל פנים, ונימת הדברים שנאמרו בה בכאב ואחריות של נשיאה בעול הכלל, היו חיים ומחיים וכמי שנשמעו מפה לאוזן במעון ביתו.

כשביקשנו לשמוע מה לדעת ראש הישיבה שליט"א יש לעשות במיוחד בתקופה זו, משיב לנו ראש הישיבה נכוחה - 'בימים אלו, שכולנו נתונים בנסיון לא פשוט הפוקד את העולם כולו, אין ספק שלצד הנסיון הבריאותי, קיימים נסיונות לא קלים בכל הנוגע לאוירה רוחנית הנוגעת לאורחותיו של כל יחיד ויחיד באשר הוא.

נמצאים אנו בזמנים שצריכים לעמוד ולהתחזק, ובעוד שלעתים האדם שרוי במצב שאינו חש את הסכנה שאינה

קרובה אליו, בימים אלו ראוי לעורר את האנשים שאינם מודעים מספיק לנושא הנקרא בשם 'פגעי הטכנולוגיה', שהוא נפרץ מעט נוכח נסיונות התקופה.

המציאות מוכיחה כיום, שגם בתים שלא נכנס למפתן ביתם עד היום מחשב משוכלל וכדומה, כיום בעקבות נסיון הקורונה והבדידות, זה נפרץ, כי רבים, עבדו מהבית מבלי יכולת להגיע למקומות עבודתם, והוצרכו להכניס מחשבים לבתיהם לשם כך, וזה הביא לכך שאותם פגעים הקיימים בחיבור המחשב לרשת, נכנסו לתוככי חלק מהבתים הללו, וכך נפרצו מושגים שלא היו קיימים עד היום בעולמינו.

אוכל לומר, שבעבר כשדברתי על הנושא באחת השכונות בירושלים, ואמרתי שם שכל מי שמציץ בדבר הנורא הזה שנקרא 'אינטרנט פרץ' נפגע, ומי שנפגע כבר מתחבר לזה, ואמרתי על זה את הביטוי: 'מעטס כל באיה לא ישובון!', מה שנאמר בגמ' על ע"ז ועברות חמורות. ולמחרת בבוקר נעמד לידי אברך שנראה בעל צורה, ומתחיל לבכות. הוא בכה ובכה כעשר דקות תמימות, ולבסוף אמר לי כך: 'גם אני הצטתי ונפגעתי. התחלתי עם סקרנות, ועכשיו אני מכור לזה לילות שלמים בזמן שבני הבית ישנים. אין לי תורה, אין לי תפילה, איברתי את כל המעלה הרוחנית שהיתה לי עד עכשיו! השליתי את עצמי שכשארצא אוכל לצאת מזה, אבל כשאמרתי 'כל באיה לא ישובון' - לא עצמתי עין כל הלילה! אבל כיון שאמרתי 'מעטס', אני שואל איך באמת יוצאים מזה?!,... נסייתי לעזור לו כמיטב יכולתי וקושרתי אותו עם מישוה שמבין בכך, ואמר לי לאחר מכן שהיתה כאן הצלת נפש מישראל כפשוטו!'

זה היה אחד המקרים שראיתי בעיני ממש, אבל ישנם עוד מאות ואולי אלפים שמחוברים לזה ומחפשים אפשרות לגיתוק והגנה וחסירה. הנושא המרכזי כאן הוא שהרבה לא מבינים את משמעות הדברים.

הרחק מן הנסיון

האם הדבר נוגע גם לבנות ישראל שמטבע הדברים בימים אלו חשופות יותר לאמצעים שיש בהם סכנה?

היו מקרים רבים שניסו להכניס לתוככי הבתים כל מיני תכני מחשב, וכשהדברים הללו נכנסים לבית, ויש שיעמום לא מבוטל. עלינו לדעת שגם אצל בנות ישראל יש בדבר סכנה רבה. הקב"ה אמר למשה רבנו לומר לבית יעקב ולהגיד לבני ישראל את אותה אמירה שמצווה להיות ממלכת כהנים וגוי קדוש.

ולכן על ההורים לקחת זאת לתשומת ליבם, ולשמור מכל משמר שלא לפתוח כל פתח של הכנסת דברים אלו הקשורים לפגעי הטכנולוגיה הביתה. הגורמים חלילה ירידה רוחנית נוראה, וגם אם הם דברים שאין בהם איסור מפורש, עלינו לדעת שפתחית פתח מביאה להיסחפות, והיא יכולה להכניס את האדם לעולם של דמיון, שאחריותו בל יסורנו. גם סרט כשר וישר כביכול, ממכר את האדם, והסכנה מכך היא נוראה לכל העתיד הרוחני של האדם.

וכאן צריכים ההורים להבין, שכשהבעיה קיימת לצערינו, אין ללכת חזק בכח מבלי מחשבה, די כך זו בדרך כלל מביאה תוצאה הפוכה, ולכן צריך לדעת שבכל מקרה מעין זה חייבים מיד להתייעץ ולדעת איך מתנהלים בצורה מושכלת, כדי שלא יגרם נזק חלילה.

המשיגי הגאון הצדיק רבי דן סגל שליט"א

החפץ חיים המשיל משל למלך שהודיע לעיר אחת שמוזמן לבוא לשם ונערכו כל הצבא ואנשי העיר לקבל את פניו. עמדו וחיכו מהבוקר, הגיע הצהרים ואחרי הצהרים ועדיין המלך לא בא. חלק מהאנשים התייאשו ועזבו, ובדיוק ברגע זה בא המלך. נתן המלך שכר רב לכל אלו שעמדו על מעמדם ולא נתייאשו, וכמה ייסורי נפש היו לאלו שברגע האחרון התייאשו.

אנחנו בסוף הדורות. כבר חיכינו בוקר צהרים ואחר הצהרים, והקב"ה הבטיח שפתאים יבוא. הגאולה קרובה מאד. כעת לעזוב, אין לך כסילות גדולה מזו.

כל מי שיכול צריך להתנתק לגמרי מכל מגע עם כלי הטכנולוגיה שבל יראו ובל ימצאו אצלו.

ובודאי כל אחד מחויב לשמור היטב את עצמו ובני ביתו".

הפתרון הראוי להצלה

מהי הדרך שבה נוכל לצעוד בבטחה נוכח האתגרים העומדים למולינו במיוחד בימים אלו?

מבחינת הטכנולוגיה חייבים להשריש שלא לשנות כקצו של יוד מכל מה שהיה נוהג עד עכשיו, ולשם כך עומד הארגון החשוב של ועידת הרבנים לביצור חומות הדת, שמכירים היטב את הדברים לאשורם מנסיונם הגדול, ומדריכים כל אחד כיצד לנהוג בכל מצב.

ולגבי בני הישיבות, לאלו שאינם במסגרת, התארגנו במקומות שונים ליצור בתי מדרשות שיוכלו ללמוד בהם כל היום, כי זאת כולנו חייבים לדעת שבחור שנמצא לבד הוא בסכנה גדולה. מאחר שיחיד שאינו יודע מה קורה עמו הוא מחפש לעצמו מקומות להיתלות ולעניין את עצמו, וווחי סכנה, ורק כשהוא חלק מהציבור יש עליו שמירה חזקה יותר, ולכן חייבים בכל מקרה ליצור את המסגרת במידת האפשר.

גם לבנות ישראל בית יעקב ובסמינרים, ראוי להקים להן מסגרות, כמו הרצאות תורניות וכדומה, וזה ישמור עליהן הרבה, וידאג שגם הבת לא תהיה לבד, ותהיה שייכת למפעל הגדול של 'בית יעקב', שהיא המסגרת המשמרת את האדם כראוי, וכשהיא תהיה חלק מהמפעל הגדול שיסודו מראש צורים, זה יוכל לשמר את עתידה כראוי.

עמידה בנסיון הקורונה הצלת החיים

אין ספק שאנו בתקופת נסיון, ובנסיון קשה יותר להתמודד, מה ניתן להציע לאלוי המבקשים לצלוח את הנסיונות היטב?

המסילת ישרים אומר שכל המצבים שהקב"ה שולח לבני אדם אלו נסיונות. ואנחנו פחות או יותר מכירים את הנסיונות שלנו. במשך השנים יודעים עליות וירידות בתקופות קשות יותר וקלות. נסיונות חברתיים, נסיונות לימודיים, נסיונות בבית, יש את ההתמודדות הקבועה. כעת נפלה עלינו התמודדות שלא הכרנו מעולם.

והעבודה שלנו בזמנים כאלה לדעת שזה עוד נסיון שהקב"ה שלח. נסיון חדש שכל אחד וכל אחת חייב לדעת להתמודד עמו. ועיקר העבודה בנסיון הזה היא בשני משוירים: לתמשך את מערכת החיים הרוחנית, גם במצב של נסיון, ולדעת ולהבין שנסיון הוא אמנם קושי אבל נסיון הוא גם מגדל. נסיון הוא מחשל. והרמב"ן אומר בפרשת וירא שנסיון זה מלשון רוממות, לשון נס- 'נס' להתנוסס'.

וזאת היא העבודה שלנו. זה זמן שדוקא עצם הנסיון וההתמודדות, כפי שאני שומע מהרבה אנשים, הביא אותם

לקרבת אלוקים יותר גדולה. לפעמים כשאדם אין לו מעצמו שום כוח אזי כל כולו מרגיש תלוי בהקב"ה, ואז התפילה נראית אחרת, כל מערכת החיים נראית אחרת, הוא עושה יותר חשבון הנפש- מה השם אלוקיך שואל מעמך. כשאדם שוכח מבורא עולם, אז הוא לא מחשבן את החיים שלו, כשאדם זוכר את בורא עולם, הוא זוכר יותר ועושה יותר חשבון הנפש. בימינו ובמצבינו עתה, אין מי שאינו מכיר שאנו רק בידיי של הקב"ה, והכל ממנו יתברך.

אך אנחנו צריכים בימים האלה גם את העבודה של סור מרע, והסור מרע בימים האלה הוא לשמור את הרמה הרוחנית שלנו. אחד הנסיונות הגדולים של הדור שלנו, זה התקשורת והטכנולוגיה. ולפעמים דוקא מתוך הלחץ והמתח יכולה לבוא מחשבה שאולי מותר לנו להקל יותר בימים האלה. אך לאמיתו של דבר אנחנו צריכים לשמור על עצמנו שהנסיון הזה לא יוריד את הרמה הרוחנית שלנו, לשמור את הרמה הרוחנית שהיינו בה כל הזמן, ואדרבה להתחזק ולהתקרב יותר, ולדעת שמי שמתחזק יראה בעז"ה הרבה סייעתא דשמיא, והימים הקשים הללו יהיו בעצם סולם ודרך עליה רק לעליה, רק להתרומם יותר. לקרבת אלוקים.

מעלת היהודי

האם אכן ניתן לראות בחוש את ההפסד הרוחני בכלל התחומים שיש למי שאינו שומר על עצמו מפגעים אלו?

כשמדברים על נסיונות פגעי הזמן, ראוי להוסיף, שהקב"ה אמר לכלל ישראל כשנכנסו למעמד הר סיני להיות לו ממלכת כהנים וגוי קדוש. המשמעות של האומה הישראלית היא 'גוי קדוש', רוממות מכל העמים, ואין מושג של קדושה במי שמחובר לדברים שהם היפך הקדושה.

אני יכול להעיד על דברים שבעיני ראיתי, שכשמתחברים לדברים שהם היפך הקדושה, מאבדים את המעלה של האומה הישראלית. אתה רואה בחור שהיה קשור לתורה, קשור לתפילה, ופתאום הוא נופל למין אדישות וקרינות. הכרתי בחור אחד שהיה מהמצוינים ביותר, ופתאום הוא לא מתענין בלימוד, נרדם בשיעור וכי, הקרתי אותו מה קרה? בתחילה הוא לא רצה לדבר, אבל לבסוף הוא גילה שאיזה חבר הראה לו משהו, וכך הוא נמשך ונכנס יותר ויותר בדברים הללו, ואמר לי בצער: 'איך אני יכול ללמוד, איך אני יכול

להתפלל ולהתחבר להקב"ה לאחר כל מה שראיתי?'. זה גורם לנוק כזה שהאדם מאבד את כל מעלתו הרוחנית ואת כל הנצח שלו.

אבל הטכנולוגיה איננה נעצרת. עד שמצליחים לעצור אותה צעד אחד. היא כבר רצה עשרה צעדים קדימה, וכשלא מודעים לסכנה הזאת, דור שלם נמצא בסכנה, גם המבוגרים ולא רק הצעירים. רק שאצל הצעירים זו שאלה של להיות או לחדול! כשמדובר על מושגים של היפך הקדושה, הדברים מחלחלים אל תוך לבו של האדם וההיפרדות היא קשה מאד.

כעת לעזוב, אין לך כסילות גדולה מזו.

סיפר לי בחור מאחת הישיבות, בן עליה וירא שמים בכאב: 'יש לי אח שירד מהדרך, ובדרך כלל כשאני נמצא בבית, דואגים שהוא לא ימצא בו. פעם אחת הוא ישן עמי באותו חדר ופתח איזה מכשיר וראיתי משהו, ומאז כבר שנתיים שיש לי התמודדות יום יומית!'. אמנם הוא הצליח לשמור על המעלה שלו, אבל עדיין צריך להתמודד עד היום הזה, כך הסביר לי את הקשיים שעומדים לפניו.

כח הטומאה חודר עמוק

אלו ימים לא קלים לכולנו נוכח המתרחש סביב, יש משהו שההורים צריכים ללומדו כדי לדעת להתנהג נוכח האתגרים הללו?

נמצאים אנו בזמן הסמוך לגאולה, וקיבלנו מרבותינו שכלל שהגאולה תקרב, הטומאה תקבל כח חזק יותר, כי זה לעומת זה עשה האלוקים. הס"א מרגיש עכשיו שהוא נמצא בסופו - 'וכל הרשעה כולה כעשן תכלה', זו המלחמה האחרונה שלו, והוא נלחם בכל כוחו על עתידנו ועתיד ילדינו. הוא רוצה לקחת את כל הדור הנהדר הזה שגדל כאן לתורה, וכולם נמצאים בסכנה גם מפאת הנסיון שקורה לנו בימים אלו מחמת הגנף הנורא. 'פתאום יבוא האדון אל היכלו' - ועכשיו צריכים לדעת מי יהיה שייך לזה ומי לא, ועלינו לשמור על אותו דור צעיר שבעז"ה יוכה לקבל את פני משיח צדקנו.

אני עומד ותמה: איך אפשר להבין שההורים לא חוששים למתרחש אצל ילדיהם? וכי אם הילד היה נמצא בסכנת הגוף גם אז היה אומר האבא 'הילד שלי יהיה בסדר?' כמו שאומרים במקרים מעין אלו כשלוקחים פלאפון תואם כשר וכדומה, אז איך אתה מכניס אותו לסכנות, האם אתה לא מודע לכל הדבר הזה? עונה האבא: 'אני מכיר את הבן שלי, אפשר לסמוך עליו'. יתכן שאכן אפשר לסמוך עליו, אבל גם לילד הקדוש והטהור ביותר ישנם לפעמים חברים רעים, והחבר יכול להציע לו לראות משהו מתוך סקרנות, ואז הוא כבר מאבד את השליטה על עצמו.

היצר מפעפע כארס של עכנאי. הוא מוציא את האדם מעולם המציאות, ומכניס אותו לעולם הדמיון, וכך הוא מאבד את מעלתו הרוחנית. רבנו ישראל מסלנט זצ"ל כותב באיגרת המוסר, שהיצר הכי גדול הוא הדמיון, 'האויב הרע הזה', כפי שקרא לו. כשנכנסים לעולם של דמיון ולמושגים של דמיון, מאבדים לגמרי את השכל. אדם שנמצא בדמיון כבר קשה לדבר אתו, כי הוא נמצא במקום שאינו יודע במה מדובר ומה שמדברים אתו. לכן אין פשרות בנושא הזה, שהרי להתחבר לעולם הזה הוא יציאה מהעולם הרוחני.

אנחנו צריכים למסור את מסורת התורה כנתינתה במעמד הר סיני, וכל אחד ואחד חייב לשמור את עצמו ובעיקר לשמור על הדור הצעיר שנמצאים בסיכון גבוה יותר, ושהקב"ה יעזור שדברים אלו יועילו, שנוכה בעז"ה להקים דור שימשך את המסורת בתורה בתפארתה ובטהרתה, ונוכה לראות בביעור יצר הרע ובביאת משיח צדקנו במהרה בימינו.

שורש המגיפה

בתקופה זו הקב"ה 'מביט לארץ' - 'ותרעד' - כל העולם כולו חל מפניך, והשתנו כל סדרי בראשית. יודע לומר בדרך משל, שכאשר אחד דופק על דלת רעהו והנה ה'קוקער' (-עיגית) מחשיך הרי זה מוכיח כי בעל הבית התקרב אל הדלת והרי הוא מסתכל על המקיש בדלת, ועל דרך זה בשעה ש'החושך יכסה ארץ' סימן הוא כי 'בעל הבירה' מציץ מן החרכים ומביט עלינו עתה ביותר.

ומה ה' אלוךך דורש מעמך? שכביכול נשוב להביט עליו... וכמו שכתב הרה"ק מקאברין זי"ע באגרת בשעת המגפה 'שלא יעלה שום פחד ויראה רק מה', ולא מהדְּבָרְךָ - כלומר, שאכן נפחד, אך חלילה מלהתיירא מהמחלה אלא שנתחזק ביראת שמים. ומיסודות ועיקרי 'יראת שמים' הוא עשיית גדרים וסייגים להרחיק את האדם מן העבירה.

אם בכל עת עלינו להיזהר במה שנאמר שאם תיראה כך ערות דבר אזי ושב מאחריך, הרי חובה כפולה ומכופלת עלינו בימים אלו, כי מי שחלילה

נתקיים בו 'ושב מאחריך' אזי אין עליו את השמירה העליונה, וכביכול מופקר הוא לכל הפגעים והמוזיקים, ואילו ככל שמתקדשים יותר ומרבים בגדרים וסייגים זוכים לשמירה ולהגנה. וכמו שכתב הגאון רבי חיים פלאגיי זי"ע בזה"ל: מגיפה באה על ידי שיששראל מתחללים מקדושתן וכשהם קדושים אין מגיפה שולטת בהם.

וצריך לדעת כי אי אפשר לגדל בנים יראים ושלמים לה' ולתורתו אלא אם הבית שמור בגדרים וסייגים, שרק אז יש בו השראת השכינה, אך אם מכניסים אל הבית את הכלים האסורים או גם באופן שנוזק הוא להכניס הכלים בהוראת חכם אך אינם מסוגנים בשלימות אזי ח'ו' 'ושב מאחריך' והשכינה מסתלקת מן הבית. ואל יקל לעצמו בהיתר ותירוצ של 'לצרכי פרינסד', שהרי הוא 'משחק' בנפשות צאצאיו.

אומנותו של היצר הרע

משל אמרו בשם הרה"ק התולדות יעקב יוסף' זי"ע, לפני ואביון מרוד שהתקיים מ'קיבוץ נדבות', פעם אחת ניגש לאחד מגדולי העשירים וביקש ממנו שרוצה לקבוע מסמר בביתו בעד סכום נכבד של מאה זהובים, בתחילה דחתו העשיר, אך משבא הלה והפציר בו יום יום נענה לו העשיר וכתב שטר מכירה כדין ונתנו בידי העני. והי ממחרת, בא העני וביקש לתלות אחד מבגדיו על המסמר, מיד פתחו לו הבית ונתנו לעשות בו כרצונו - שהרי שלו הוא המסמר, למחר הגיע העני בבקשה שברצונו לקחת את בגדו מאתמול ותחתיו תלה חפץ אחר, וכך הטריד את מנוחת בני הבית יום יום בענין אחר... עד שיום אחד בא העני ותלה במסמרו נבלת בהמה שהחלה תוך כמה שעות להריח בריח גורא ואיום - והיו עיני בני הבית כלות והולכות... אבל, מה יעשו הרי שלו מסמר זה, ולגודל הצננה נאלצו לעזוב את הבית בבושת פנים, וכך נהפך כל הבית להיות תחת רשותו של העני...

והנמשל מובן, שהיצר הרע מפתה את האדם שיפתח עבורו סדיק צר מאד כדי שיוכל לתת שם דבר קטן, והגם שבתחילה דוחה אותו האדם, מיהו השטן חוזר ומפציר בו שוב ושוב, עד שלבסוף מסכים האדם לוותר על דבר של מה בכך ולתת 'שעיר לעזאזל' עבור השטן כדי שבכך יתן לו מנוחה לנפשו. וכפי שמצוי בענין הטכנולוגיה שיש שמתירים לעצמם דברים שמתחילה נראים כדברים קטנים, אך סופו שיתלה היצר באותו 'מסמר' כל סוגי נבילות וטריפות שאין אדם יכול לעמוד במחיצתן, והוא שולט בו מראשו ועד רגליו וכובש אותו להיות נכנע תחתיו בשלימות, ומפסיד את הכל. כך אומנתו של יצר הרע, היום אומר לו עשה כך, ולמחר אומר לו עשה כך, עד שאומר לו עבור עבודה וזה והולך ועושה.

סוף דבר הכל נשמע את האלוקים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם. נתחזק כולנו בעשית גדרים וסייגים וקבלות טובות, ועייזי נוכח שהקב"ה ישמור עלינו בשמירה מעולה בגוף ובנפש ונוכח לבנים טובים הגונים וצדיקים, ולכל מילי דמיטב.

ועידת הרבנים 'לביצור חומות הדת' בארה"ק בהכוונת גדולי ישראל שליט"א

ייעוץ מקצועי לחסימת האינטרנט כהלכה | יעוץ חינוכי | הסברה | כינוסים

כללי השמירה מפגעי הטכנולוגיה על פי הוראות מרנן ורבנן גדולי ישראל שליט"א

- אינטרנט מסונן**
- ענייני נוחיות בסידורים שונים אינם מצדיקים את הכנסת האינטרנט המסונן לבית והוא הותר רק לצורך פרנסה וכדו'. [מאחר שעדיין קיימים בו תכנים רבים בעייתיים שקשה לסננם, וכן הוא עלול להביא להתמכרות לרשת].
 - כאשר יש הכרח לפרנסה, הותר רק סינון הכלכה [נטפרי, נתיב ואתרוג פלוס, ולא ירמון וכדו' שיש בו גישה לאיסורי תורה ולמכשולות חמורים].
 - במקרים אלו חובה למנוע גישה לאינטרנט פרוץ באמצעות חיבור אלחוטי או סלולארי, ולכן יש לוודא שיש גם תוכנת חסימה על המחשב.
 - בכל חברות הסינון קיימת אפשרות לחיבור לאתרים מסוימים בלבד, או לחסום קטגוריות של אתרי חדשות ופנאי (בנטפרי על ידי התחברות ל"קהילה" או לנטפרי אישי, ובנתיב ואתרוג פלוס על ידי פניה לשירות)].
 - במקרים שיש מורכבות בהתקנת הסינון במקום העבודה, או שמתעורר קושי לעבוד עם הסינונים המאושרים, יש לפנות ל"מוקד היעוץ המקצועי".
- מייל וקבוצות צ'אט**
- הנצרכים למייל לצורך חינוי, ומקבלים מבעלי רשימות

אז נדברו

<< אישי לבן הישיבה

/// הרב שמואל פולק

בחור ישיבה יקר: ביקשו ממני לכתוב לך משהו על התקופה... אני אמור כעת להגיד לך שתתחזק... ותפסיק כבר... ונו...

ואינני!!! אין לי מה להגיד!!!

אני מוכרח להיות כנה ולהודות: שאני לא יכול להטיף לך מוסר בתקופה הזו... כי זה באמת קשה!!! אין לתקופה הזו תקדים... תבין: אני מרשה לעצמי להטיף מוסר לבחורי ישיבות כי אני הייתי בחור ישיבה יותר מ-11 שנים ולא דלגתי על שום טעות שבחור ישיבה עובר... ומהמקום הזה אני מרגיש היימש לדבר עם אנ"ש בחורי ישיבה ולהחכים אותם שלא יחזרו על הטעויות שלי... אבל עכשיו... בתקופה הזו... תקופת הקורונה!!! לקחתי עשר צעדים אחורה!! אני כבר לא מרגיש בנוח לדבר לבחורי ישיבות... כי אם הייתי עכשיו בחור ישיבה אני לא יודע אם הייתי מחזיק מעמד... כן... כי להיות עכשיו בחור ישיבה... כבלבול הזה... בחוסר ודאות הזו... להסתובב בעולם אבוד כמו איהו שקית ניילון שעפה ברוח... זה קשה מאוד מאוד מאוד!!! ושוב פעם מאוד...

ממילא אני מאוד נבוך כשאני פונה בימים אלו לבחור ישיבה...

אבל מה שאני כן יכול להגיד לך... זה לישרטט לך את המפה איפה אתה נמצא כעת...

הייתי מקורב לר' עזריאל טאבור זצ"ל והוא אמר לי בשם ספרי פנימיות: שלקראת התיקון השלם הקב"ה מקצין את הבחירה... למה שנקרא **בחירה חופשית!!!!** מה פירוש??

בחור ישיבה קלאסי במצב מתוקן... אין לו **בחירה חופשית...** כי הוא בתוך פס יצור... הוא נמצא בתוך איהו מסגרת שיש לה מוסכמות מסוימות... יש לו בחירה האם ללמוד הרבה או קצת... יש לו בחירה האם לא להחזיק פלאפון בכלל או להחזיק פלאפון כשר... זה בחירה אבל לא חופשית... כי בחירה חופשית זה הכל פתוח ולכל כיוון!!! **את זה אין לך בישיבה!!!**

פעם אחרונה שהייתה בחירה חופשית היה זה בחטא אדם הראשון... שהאדם היה ניטרלי לגמרי... הטוב עמד מצד אחד ונחש הקדמוני מהצד השני... ובבקשה... שניהם עומדים בשווה... ותבחר!!! מאז שאדם הראשון בחר ברע... מאז הבחירה הפסיקה להיות בחירה חופשית...

לדוגמא: יהודי בשוואה... איהו בחירה היתה לו?? הוא בלאו הכי צועד לכיוון תאי הגויים... כל מה שנותר לו זה לבחור האם אני רוצה למסור נפש בשמחה או לא כשמחה... זה לא נקרא בחירה חופשית!! יש פה חלון מאוד צר ששם יש לך אפשרות לבחור או יותר או פחות...

בחור ישיבה שלפני כמה שנים... איהו בחירה יש לו?? האם ללמוד סדר א' שלם או למחצה או לשליש?? האם להיות יותר מחובר ללימוד או פחות מחובר? זה לא נקרא בחירה חופשית... ובשביל לתת את המכה בפטיש לקראת התיקון השלם... כאן צריך שיהודי ימצא את עצמו בדיוק באותו מקום שאדם הראשון היה לפני החטא!!! בבחירה חופשית!!!

מבנו הגאון רבי יעקב ישראל פינקוס שליט"א רב הקהילה באופקים

אממ"ר זצ"ל אמר כי הניסיונות הבאים על כל אחד הם

מעיקרי עבודת ד' והם המרוממים את האדם. והיה מאריך להבהיר שכל אמצעי של כלי הטכנולוגיה שאינו מוכרח יש לברוח ממנו.

ופה אתה נמצא בחור יקר!!!!

אתה כעת מסתובב אבוד בעולם... אין לך מסגרת... אין לך שום מחויבויות... אף אחד לא יודע מה אתה עושה... וזה לא סתם קורה... הקב"ה מומין לפנך מגרש פתוח... מגרש חלק... הכל פתוח לפנך ולכל כיוון... ואו מגיע אותו נחש הקדמוני!!! זה **אותו אחד בדיוק!!!** והוא מציע לך את **אותה הצעה בדיוק...** בא תכנס לרשת... מה מיוחד ברשת?? מה יש ברשת?? **עץ הדעת!!!! לדעת כל דבר...** להיות מעודכן און ליין בכל מה שזו... מי שמחובר לרשת... מה ההגדרה שלו? "הייתם כאלוקים יודעי טוב ורע..."!!! כן... זה בדיוק ההגדרה של האינטרנט... לדעת הכל!!! כן... צריך לדעת, שהיצר הכ"כ נורמלי שיש לי ולך להיחשף לרשת בצורה לא מבוקרת, זה לא פחות ולא יותר היצר הראשון בהיסטוריה!! זה החטא הראשון בהיסטוריה!! ועכשיו ההיסטוריה חוזרת על עצמה... הקב"ה שוב מעמיד אותנו מול אותו ניסיון של אדם הראשון קודם החטא...

ואתה הבחור ישיבה... שמסתובב כ"כ משועמם ומפורק בימים האלו... אתה עומד כעת בשיא החזיות... אתה עומד כעת לקראת סוף האלף השישי... עוד רגע שבת קודש... והנחש הקדמוני פונה אליך עם אותה הצעה... בא!!! בא תראה... יש צחוקים... בא תפתח ראש... אל תשאר בתוך הבעוה... יש פה הכל... ר"בא לך"!!! "מאוד בא לך"!!!

ואתה כעת נמצא בבחירה חופשית... מצד אחד הבית מדרש פתוח לפנך... כל התורה כולה... ומצד שני עץ הדעת... עם כל המידע הלא מבוקר שיש באינטרנט... **בחירה חופשית!!!!** אף אחד לא נמצא כעת לידך... אין לך איהו משגיח קטן שנושף לך בעורף... אף אחד לא יודע וגם לא יידע... רק הקב"ה עומד מולך אחד מול אחד ופונה אליך בתחינה: יענקלה שלי, די... אני רוצה כבר לתקוע בשופר גדול ולהכריז על יום שכולו שבת!!

אני רוצה לכפר לעולם כולו על חטא אדם הראשון! **בשביל זה אתה פה!!!**

אתה נמצא בדור האחרון וברגעים הכי מכוננים בשית אלפי שנים... וכעת עיני כל היקום אליך שאתה תעמוד בניסיון... שתקפץ את ידיך ולא תשלח ידך לעץ הדעת... תמליך אותי בזה שאתה מצית לי ולא עובר על רצוני... ו...ובאותו רגע מקדש מלך עיר מלוכה קומי צאי מתוך ההפכה, והוא יחמול עליך חמלה... מה יש?? בני היקר עמד ותיקן את חטא אדם הראשון!!!

בחור יקר: אני חוזר ומדגיש... **עניינו נשאותו אליך...** לנו אין את הניסיון הזה... (בודאי לא ברמה שלך) **אתה פה בחזית!! אם תרצה להתמסכן ולהגיד קשה לי... אתה יכול... המתמסכן יתמסכן ככפלי כפלים... אבל אם רק תבין על איהו שיכיר אתה יושב... קופ!!!** הגור הרבך על ירך גבור הודך והדרך... תעמוד בפניך... תעמוד בחזית בשביל כולנו...

ואבא שבשמים יכריז ויאמר: **בני אתה, ישראל אישר בך נתפאר...**

הגאון הצדיק רבי שמשון פינקוס זצוק"ל

בתקופה זו יש ניסיון גדול בתחום הזה. הרבה הכניסו לביתם מחשב או מייל או יותר מזה מחמת ההכרח, ובסיום ההכרח מוטל עליהם לאזור כוח וחיל ולהשליכם החוצה, ולהחזיר את ביתם להיות מקודש ומובדל כבתחילה, והבא ליטתר יסייעו בידו, ואין קץ לשכר על כל רגע ורגע של התנזרות מכל דבר שעלול להרחיק את האדם מהשי"ת ותורתו הקדושה".

ראיון מרתק עם ראש עיריית אלעד הרב ישראל פרוש הי"ו

בין קידמה להתקדמות

ראיון

◀ את ראש העיר אלעד, הרב ישראל פרוש, וזאת יודע כמעט כל שר, חבר כנסת או פקיד ממשלתי אחר, אי אפשר לתפוס בהודעה כתובה, במייל או בכל דרך מקובלת היום. רק דרך אחת: טלפון. שיחה קולית כמו שהיינו רגילים פעם.

מדובר בהחלטה לא פשוטה של הרב פרוש, אותה קיבל לפני לא מעט שנים, וזאת בשל

ולפיה למרות ההקלות שהוא יכול לקבל, ובצדק, הוא לא מתפשר במאומה. בכיסו יש טלפון סלולרי כשר למחדרין, ללא קבלת הודעות וכדומה. רק שיחות קוליות. עם תותמת.

שוחחנו אתו כדי לשמוע ממנו על מה שהוביל אותו לצעד זה, ובעיקר, כיצד ראש עיר, שעיסוקיו תופסים את מרבית יומו, מסתדר בעולם ה"מתקרב" של היום בלי כל אותה "קידמה" טכנולוגית. והשיחה אתו, כפי שמתברר בהמשך, היא "מוחיב" גדול עבור כולנו. היא מוכיחה שאפשר להסתדר בכל מצב בלא קידמת הטכנולוגיה שרק מתדרדרת ומוזיקה.

< מה מביא ראש עיר בזמנינו להחלטה שהוא מסתדר בלי מכשיר הודעות? אנו מנסים להבין.

"לפני שמונה שנים וחצי, כשכיהנתי כסגן ראש העיר באלעד", הוא מספר, "היה לי מכשיר מתקדם. בשלב מסוים הבנתי שאם אני רוצה להתקדם באמת, אני חייב להפסיק. אבל באותה תקופה זה היה נראה לי דבר קשה מאוד. עניתי למאות פניות בכל יום, ומרבית הקשר שלי עם משרדי הממשלה וגופים שונים לסיוע, היה דרך המכשיר, בהודעות כתובות.

"ביקשתי מהקב"ה שיעזור לי להתנתק מזה, וכבר באותו יום ראיתי את הסייעתא דשמיא. הגעתי הביתה בערב לסייע בהשכבתם של הילדים, ופתאום הטלפון נפל מכיסי אל תוך המים במקלחת של הילדים. באותה שניה היתה לי הארה. הבנתי שזו מתנה משמים. החלטתי שאני מנסה בשבוע לא לתקן את המכשיר ולראות אם אני מסתדר. וברוך השם, היום, אני חושב שהצלחתי. העזרה לציבור לא נפגעה, ואני רק התקדמתי מאו".

< ואיך במשרדי הממשלה מקבלים את הדבר?

"בהתחלה אכן הייתה תמיהה מצידם. הם לא האמינו לי שאין לי אפשרות לקבלת הודעות. אבל בסוף הם למדו, ואולי אפילו העריכו אדם שעומד על עקרונותיו. עובדה שזה לא הויק להתנהלותו כראש העיר. ולא רק זה. גם את העובדים והמנהלים הבכירים בעירייה העברנו לסינון מחמיר, וכל זה לא מנע מהעירייה לקבל ברציפות כל שנה את פרס הניהול התקין, ועוד שורה של תעודות הוקרה. זה מוכיח שהקפדה על הוראות גדולי ישראל לא מפחיתה במאומה, ובעצם אפילו עוזרת, לגיהול נכון ותקין".

< אחד הדברים הבולטים בחדרו של ראש העיר, הוא השולחן הנקי. אין מחשב על השולחן. אין מסך ומקלדת. מחזה בלתי אופייני בעליל בלשכות ראשי ערים. ביקשנו ממנו להסביר.

"זה היה לפני כשנה וחצי. היינו יחד עם מאות אברכים מהעיר ב'שבת מירון' בראשותו של המשפיע הרה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א. בין קבלת שבת למעריב הוא נשא דברי חיזוק, ובהם סיפר על בחור ישיבה שהיה נוהף לאירועים לא מתאימים. הוא נכנס למרן האדמו"ר הבית ישראל זצ"ל שהזויר אותו לחדול מכך. הבחור הבטיח

להשתדל, והרבי זי"ע ביקש שיבטיח לו שיפסיק ולא רק ישתדל.

"שנים לאחר מכן, הגיע הבית ישראל לעיר חיפה, שם נישג אליו אברך שביקש ברכה לחיושע בזש"ק. הבית ישראל בירך. אבל האברך התעקש וביקש הבטחה. האדמו"ר זי"ע אמר לו שהוא יודע לברך, אבל קשה לו להבטיח. ואו אמר האברך שלפני כך וכך שנים, הוא היה כבחור אצל הרבי, והרבי דרש שהוא יבטיח. לכן, אמר האברך, הוא מבקש גם עכשיו שהבית ישראל יבטיח. ואכן, הוא הצליח לקבל הבטחה וגושה.

"הסיפור הזה תפס את כולם, הרמתי את העיניים וראיתי עשרות אברכים עם דמעות בעיניים. המשפיע רבי אלימלך סיפר על הצרות שיש בדור, על נפגעים מהטכנולוגיה, ממחלות קשות, והוא ביקש שיבטיחו לקבל קבלות טובות.

"כמה שעות לאחר מכן, הוא ביקש ממני לשאת דברים. חשבתי לעצמי שאם אני אקבל משהו מהבטחה, זה יסייע לאחרים גם כן להבטיח ולקבל. אז סיפרתי על ההתרגשות שאחזה בי כששמעתי את הסיפור, ואמרתי שבעזרת השם אני אוציא את כל המחשבים והטכנולוגיה מהמשרד שלי.

זו הייתה החלטה לא קלה ליישום. דיברתי עם איש המחשבים והעוזרים שלי, ובתוך כמה שעות, החדר הפך להיות נקי מטכנולוגיה. אף אחד לא האמין שזה יצליח להתחזק מעמד. וברוך השם, היום, שנה וחצי אחרי, אני יכול לומר לך שזה לא פגע במאומה בעבודת העירייה והלשכה. להיפך, הישיבות יותר ממוקדות, אין הסחות דעת, ואני יודע שהצלחתי להתקדם בדבר נוסף".

הפעולות שמוביל הרב פרוש בנושא, אינן מסתכמות רק בהחלטות אישיות. לפני מספר שנים התקיימו בעיר שני כנסי ענק "עתידינו", לאברכים ולנשים, בפארק המרכזי של אלעד. בהשתתפות גדולי ומנהיגי ישראל שליט"א. כנסים בהם עוררו גדולי ישראל את הציבור, להיזנר ולהישמר מפגעי הטכנולוגיה המכלים כל חלקה טובה.

"העיר הייתה אז עם פחות ישיבות, וזה היה מסוג הכנסים שפחות היה נהוג לראות באלעד", מתאר הרב פרוש, "ובכל זאת, אמרתי שאם הגיעה פניה מגדולי ישראל לקיים כזה כנס, אנחנו נעשה את זה בצורה הכי טובה שיש. לקחנו את האמפי-פארק המרכזי, היכן שאנחנו עושים את כל אירועי התרבות, והוכחנו שאנחנו יודעים להעריך את הנחיות גדולי ישראל ולתת להם את הכבוד.

"היו לא מעט ביקורות בהתחלה, אבל כשישבנו שם, כשגדולי ישראל על הבמה, ומולם

הכינוס באלעד

אלפי תושבים, ידענו שהצלחנו. אחר כך היה הכנס לנשים בראשות רבניות חשובות, וגם בו השתתפו אלפי נשים תושבות העיר. כוחם של גדולי ישראל גדול מהכל. ואם הם קוראים לנו להקפיד ולהישמר מפגעי הטכנולוגיה, אסור לנו להתפשר. בדברים הללו חייבים להחמיר ולא להתחכם".

הקרב בזירת הלב

/// מ. רוזנר

<< שוק של בעלי חיים בוואהן שבסין. נגיף קטן עושה את דרכו החמקמקה החוצה בדומיה. עומד השטן ורוקח במבחנה. מנקודה קטנה בגלובוס יוצא לדרך נגיף בלתי נראה לשייט בעולם. מטעין עצמו על מטוסים דיבורים, קצת הבל פה, אפצ'י אחד. מי שחשב שהעולם גדול- שיקום. חורשים אחרים חולפים, מהדקים סגר, סוגרים גבולות. מטכסים עצות לשמר את הכלכלה, וחופרים חלקות קבר. כמו סופה מתגלגלת הולכת ומתעצמת סערה המטלטלת את הכדור כולו. אנשים סופרים את המונשמים, רופאים שואלים את עצמם דמו של מי קודם.

שבוע אחרי פורים נסגרה הישיבה. מוישי חזר הביתה. גיטי אמא שלו, אימם היקרה של שניים עשר שבטי קה, מקבלת אותו ואת שאר ילדיה הביתה בשמחה רבה. היא חייבת להביא את המחשב מהעבודה הביתה ולעבוד מהבית. איך עובדים מהבית, למען ה'?

אישה יראה וכשרה גיטי, וצולחת במאמצים מתוך קרבת ה' את הימים האלו. אין לה ברירה עם המחשב. באמת שאין לה ברירה, והקב"ה לא בא בטרוניה עם בריותיו. כשהיא שואלת את עצמה בכנות לפניי ולפנים מה רצונו יתברך, היא יודעת שזו התשובה- היא צריכה לעבוד עכשיו מהבית.

אתה לא תגיד שהיא לא בסדר. מסבירים כולם לשטן. אם אתה חושב שזה לא בסדר שהיא הביאה את המחשב והרשת הביתה- אינך אלא טועה! לא היתה לה ברירה!

נכון. נכון. מסכים שטן. משלב ידיים בנחת. סודו עימו.

הכל בסדר? שואלים אותו יושבי השמים, לפי שהוא לא מסייע על פי רוב בדבר מצווה.

כן כן, הכל בסדר.

יהודים עסוקים במצוות, כן? הם מנסים לברר שוב ליתר בטחון.

כן כן. אומר השטן בנחת. רק במצוות.

כי לא אכפת לו להפסיד בקרב, ולנצח במערכה. יש לו סבלנות.

לכאורה הכל בסדר, איש לא עשה מעשה רע, חלילה. מצב התחלואה בענין הזה לא החמיר, אין מונשמים. אין חולים קשה. כמעט. חוץ מכאלו שהיו להם מחלות רקע קודמות.

כל אחד זו לאחר רק פסיעה קטנטונת ביחס לעצמו. רק פסיעה, בגודל הגיוני. שמשאירה עדיין את השליטה בידים ואת ריאת השמים בלב. פסיעה אחת. בלבד.

פעם פעם יצא כבר למוישי הבחור לעמוד בנסיון כזה של טכנולוגיה.

הוא התעורר באמצע הליל בחדר בישיבה, מיטת הברזל הישיבתית חרקה וגנחה יחד עימו. שן אחת הצטעקה בקול רעש גדול. עד הבוקר הוא ספר זיקוקים. כשהאיר השחר ביקש מאמא שתזמין לו תור חירום. נטל אישור מן המשיגה כמו ילד טוב, ויצא לדרך.

מוישי נוסע באוטובוס, היישר למרפאה. ומה במרפאה? - בסך הכל מסך. מסך מרצד. למי הוא מיועד? לממתנים

וים אחד התחילה המתקפה הגדולה.

ברחובות גואלה ורבי עקיבא עדיין לא הרגישו כלום. לפנות בוקר של אדר קרה הדבר. רוח מאובקת נעה במעגלים סוערים. באותו יום תוכננה המתקפה האחרונה, החזקה, הארוכה והמשולבת. הקשה ביותר מאז ימות בריאת העולם.

ששת אלפים שנה עומד העולם, והנה מגיעה ההופעה הסופית. איש לא יודע אם המופע יתארך שבועות או חודשים אבל העסק מתקדם לקראת סיומו. ניתן האות. אי אפשר עוד לפסות על שני הסעיפים. כל אחד יצטרך כאן לבחור. מי אתה. לאן אתה שייך באמת.

המערכה הגדולה על הנפש עומדת להתחיל.

השטן יוצא לדרך האחרונה. הוא זקן רב נסיון, רבים חללים הפיל. גילו ששת אלפים. הפעם זה קשה מכל. חד משמעי וסופי. זה הזמן להשתמש בארטילריה הכי חזקה ומוחצת. תהיה כאן מערכה מכריעה. מלחמה על הלב. היו פעמים בהיסטוריה שהוא העמיד כיתת יורים מול יהודי אחד. זה לא עבר, תמיד חשבו שם אמונה. ככל שיכלו אחוזו שם בכל הכח.

הוא למוד נסיון, היצר הרע, והוא יודע, שכדי להכריע באמת את המערכה, הוא צריך דווקא נסיון קטן. אפור. מבלבל. רב פנים. הוא צריך שזה יבוא מתוך הלב. הוא צריך מבט סקרן. לב שנכבש בהדרגה. הרגל. צריכים לדבר גם אל יריאי השמים בשפתם. הם צריכים לדעת שאין ברירה, הכל חייב להיות חזק מהם. מהיר. צריכים כמה שיותר רעש . כמה שיותר בלבול וערפל.

כי כשמושקה עמד מול סטפן היה לו ברור שהולכים להרוג אותו וזה הזמן למות כמו יהודי.

אבל כשמוישי יעמוד מול גוגל, הוא לא יצעק שמע ישראל.

וככה, גניבת הלבבות הגדולה בעולם עומדת להתחיל.

בתור. ומה רואים בו?

לפעמים יש שן שתקועה בתוך פה שרגיל לגנון סברות וסוגיות, והשן בתוך לסת שמחובבת לפנים צעירות טהורות, מתחת לכובע יפה וחדש יחסית, ועומד שם בחור ישיבה בתוך המרפאה בעיר הגדולה, באזור זר, ולא יודע שלפעמים השן והתור והרופא והמרפאה נבראים כדי שיעמוד שם מסך, ולידו יהודי שישאל את עצמו: כן או לא? - וינצח.

והמלך הוקן והכסיל צוחק קצרות ומפקח על המלאך האחראי על החורים בשיניים, ומידי פעם אומר לו "קדח", ותוך כדי כך אומר לו משפטים כדוגמת: וכי זה באשמתי שאני כאן במרפאה? אם אצא החוצה אפסיד את התור.

אבל יש לו, למוישי, קווים אדומים וגבולות. הוא אומר לעצמו מבפנים לאאאא. ועוד פעם לאאאאאא.

ולא יודע, שלא עם עצמו הוא נאבק, אלא עם מלאכים. עם היצר המסוך בכוחות נפשו ולוחש לו סודות מתוך הלב פנימה. ובכל זאת מנצח.

ולא יודע שכל הסבים שלו לדורותיהם מציצים בו במתח מלמעלה. ובכל זאת הוא אומר לאאאאא.

האמת היא שאמא שלו היתה באותה שעה בעבודה. היא צריכה להוריד חומר עיוני. פותחת כל מיני אתרים לחיפוש, ותוך כדי כך מחייגת גם למוישי שלה. נו, התקבלת לרופא? הכל בסדר? מה הוא אומר? והיא לא יודעת על המסך שלו. והוא לא יודע על המסך שלה. אבל פתאום החיפוש מקפיץ לה אתר. מוזר שהוא לא חסום. ובאים ומרצדים מול העינים תכנים כאלו סכסכת שלה עברה מאה עשרים שנה למודות נסיון בלי להכיר ולדעת עליהם. והיא אומרת לעצמה לאאאא , ועוד פעם לאאאאאא. וסוגרת הכל מייד.

אבל עכש קורונה. השתנו הנתונים. הרבה אנשים עושים צעדי אין ברירה וזהירים. וגם הם. מוישי לא רגיל לראות מחשב. אבל עכשו הם התירו לו לחפש חומרים לצורך הלימוד ובין לבין קצת להתאוורר.

דניאל שלהם ילד היפראקטיבי, ואמא יודעת שבשביל השלום בית ובריאות הנפש הוא חייב לצפות בסרטים.

לבחורה מהסמינר אמרו לפתוח תיבת מייל כדי לקבל את כל העבודות והמכתבים. ובערב פסח, אחרי שעבדה קשה כל היום, היא שלחה צ'אטים. טוב, לילה טוב, בואי נלך לישון. הגזמונו.

והשטן רק משלב ידיים, כביכול הוא בסגר. אני לא רוצה כלום. ביקשתי משהו?

בינתיים.

מאה פעמים השתמשו במחשב בהיתר. ההכרח לא יגונה. מלאך טוב עונה אמן בעל כורחו. הרבה אילוצים. ואיש לא יודע שאי שם במחשכים יושב מלך זקן, מחכה לפעם המאה ואחת.

ליום הזה, שבו הסגר ישתחרר.

שהעבודה כבר תחזור למשרד,

ואז - מה?

ואז הוא יסתכל בסיפוק על מוישי מהרופא שינים ועל

גיטי האימא שלו. ועל מידי נערת הסמינר. התרגלתם. אה?

זהו. אתם שלי.

ואיש לא יודע שהנה הגיע הרגע שבשבילו יצא השטן למופע קורונה ענק שכזה. כי אחרי שיוצאים מהבית- מתחיל המבחן. מי מצליח להתוך?

האמת היא, שוקלת גיטי עם עצמה, הרי בעצם הכל בשליטה. אין כאן שום דבר אסור חלילה. אולי כמה קליפים שעדיף למחוק. הרבה אנשים טובים חיים ככה. ולא נורא שהבחורה תתכתב שעות בצי'אט, זה עדיף מאשר תעמוד בקרן רחוב ותפספט עד אמצע הלילה. זהו זה, זה העולם.

זה העולם. רוקח היצר. זה העולם.

והיא עומדת שם גיטי. ולא יודעת איך רבבות מלאכים עומדים מלמעלה אלו מימינים ואלו משמילים, היא לא יודעת שהיא תקוות הודרות. היא לא יודעת ששטן-הפקות ארגן כאן מופע שלם כדי שיהיה לה הכי קשה שאפשר ברגע הזה.

והמלחמה- לא פשוטה כלל. מתחוללת בזירת הלב.

אין לי כח להתוך. מרגישה גיטי.

בטח. זו העוצמה של מלאך שנלחם בה מבפנים.

ושווים לו ארבעה מליון נדבקים ברחבי העולם שבביל היום שאחרי הסגר. בשביל היום הזה.

זהו. אפשר לחזור לשגרה. אומר השטן. אל תשכחו אלקוג'ל. ומסיכות. אל תשימו לב שמתחבא כאן מבחן מתוכנן.

וזה קשה, כי זה מעורפל. כי זה זעיר כמו נגיף. כי יש אחרים שהתירו לעצמם מזמן והם עושים שידוכים טובים מלכתחילה.

למלאך יש כח, ויצר הרע הוא מלאך.

אבל יהודי הוא יותר חזק ממלאך.

אז גיטי אומרת לעצמה: אנא ה' הושיעה נא, אני לא חושבת אם יהיה לי קשה או קל, אני מעיפה את המחשב לעבודה וסוגרת את הצי'אט, אני מפסיקה להרשות לילדים להסתכל בו. למה לשרוף שעות באתרים כשרים, אם אפשר להפסיק כבר את ההתמכרות הזו. אין סרטונים, נגמרו! אני כן יכולה! ולפני שהיא מספיקה להתחרט היא פשוט עושה את זה.

למעלה למעלה נעזרו אבות האומה, הסבים שלה מוסרי הנפש, רבבות מלאכים טובים, שרשראות של דורות כשרים שעמדו בנסיונות קשים וצלחו אותם, כולם מציצים מטה אל הכדור הקטן, במתח בהתרגשות ובדריכות. תחזיקו מעמד. הם לואטים בתפילה על הדור האחרון שלהם. תחזיקו מעמד. הנה כבר אבא מתגלה אליכם בהדר. תחזיקו חזק.

דבר רבני הקהילות

הגאון הגדול רבי יצחק זילברשטיין שליט"א

חבר מועצהגה"ת ורבה של רמת אלחנן

"בכל הדורות, בנות ישראל הכשרות עמדו על משמר קדושת הבית בכל המצבים, זאת הודות לאמונתן הזכה וליבן החם והקרוב להקב"ה. בודאי אף עתה שהחלו נשים רבות לעבוד מהבית, הן תשמורנה מכל משמר שלא תכנס לבית חלילה מהטומאה שבאינטרנט".

הגאון רבי שריאל רוזנברג שליט"א

גאב"ד ביד"צ בני ברק

"ה"מלך הזקן"- היצר הרע, שהופך את האנשים לכסילים, יודע לנצל כל מצב לדעת. וכעת בתקופה זו במקום שיצא חיזוק בענין פגעי הטכנולוגיה הוא מחזיר את הטכנולוגיה יותר.

החכם עיניו בראשו ויודע שגם אם קשה לו להסתדר בלי אינטרנט בעיניו הסיידורים הנצרכים, אך יותר חשוב לו להתחזק בעבודת ד' ובקירבה לד', ולהתרחק ככל היותר מכלי הטכנולוגיה, וכן מהרגל הצפייה בסרטונים שונים שמביא להתמכרות ולשינוי רוח הבית".

הגאון רבי יהודא סילמן שליט"א

ראב"ד ביד"צ בני ברק

"אף כאשר הפרנסה תלויה בזה, אין היתר להשתמש באינטרנט פרוץ. ויש לדעת כי אף אם האשה העובדת היא יראת שמים, האינטרנט יכול במהירות לעקור ממנה את כל היראת שמים ואת כל הדת".

הגאון הצדיק רבי שמעון גלאי שליט"א

ראב"ד ביד"צ בני ברק

"אף כאשר משתמשים בכלי הטכנולוגיה באופן של היתר ובמקרים של הכרח, לפעמים באים לידי כל מיני התכתבויות של הבל וכיוצא בזה. זה בודאי נסיון לא קל, אבל זה כל הכח של כלל ישראל, שהנסיונות מביאים אותם האדם להתרוממות ולהתעלות".

הגאון רבי יעקב מאיר זוננפלד שליט"א

רבה של רכסים

"יש כיום סכנות נוראות על ידי כלי הטכנולוגיה שעושים שמות בפרט אצל הצעירים.

יכול הילד או הבחור להיות מצוין ממש, ובפתע פתאום מגיע מישהו ומראה לו דברים אסורים במכשירים טמאים ולהרוס אותו.

אם לא נבכה ונתפלל על הילדים יום יום מי יודע מה יהיה עמם. מלבד השמירה בפועל במסירות נפש, אנו מוכרחים לשפוך עליהם נהרות של דמעות שיגדלו בקדושה ובטהרה".

הגאון רבי יצחק מרדכי הכהן רובין שליט"א

רב קהילת "בני תורה" הר נוף

"בחודשים האחרונים הורגלנו לשמור על גופנו, אך חובה עלינו גם לשמור על נפשנו. מכורה הנסיבות הוצרכו בבתיים רבים לפתוח פתחים לצרכי פרנסה, החכם עיניו בראשו וגם בעת שהוא פותח חלון הוא מתקין חסימה וסיון מפני המזיקים, ובודאי שכאשר המצב הוא שבחוף תשכל חרב ומחדרים אימה, הנכון והראוי לכל היכול לקיים בא עמי בחדריך וסגור לגמרי דלתך בעדיך".

הגאון רבי מאיר קסלר שליט"א

רבה של מודיעין עילית

"כשנוצר שינוי בחיים שלנו, ובפרט כמו עכשיו שהשינוי היה כל כך דרמטי ומקיף את כל תחומי החיים, יש סכנה מאד גדולה לנסיונות ופיתויים חדשים שלא הכרנו קודם. עלינו להיזהר מלהתחבר לטכנולוגיות או להרגלי צפייה שבעבר לא היינו חפצים בהם, כי בסופו של דבר הם יקנו אצלנו שביתה".

הגאון רבי שמואל מונטג שליט"א

רב הקהילה החרדית בנתיבות

"ההתרחקות מהתרבות המצויה בקידמה, אינה "הליכה אחורה" אלא הליכה קדימה- לקראת משיח. כשיבוא בעז"ה משיח בקרוב ונעלה כולנו להקביל פניו, אזי הראשונים שיזמינם המשיח לקבל ממנו ברכת "שלום עליכם" כמה, יהיו אלו שמתרחקים לחלוטין מכלי הטכנולוגיה ושומרים על צורת היהודי המקורית ללא השפעות זרות".

הגאון רבי ישראל זיכרמן שליט"א

רבה של אחוזת ברכפלד

"איך אדם יכול להכין את עצמו לקבלת פני משיח אם יש לו סדקים בחומות הבית. צריכים להיזהר מאד במצב הנוכחי שלא לתת שתכנס לבית תרבות האינטרנט והצפייה בדברי הבל".

ראיון חינוכי עם הרה"ג רבי משה בלוי שליט"א מראשי ארגון תושיה

כאשר תהיה הרגשת סיפוק

מהשליטה על הרצונות

ומההימנעות מהדברים הירודים שהם

'לא מתאימים לנו', השמירה העצמית

תיעשה לחלק מתעודת הזהות שלנו.

ההתמודדות החינוכית הקיימת בימים כתיקונם, התעצמה בתקופה זו עשרת מונים. האתגר הגדול העומד בפני ההורים והמחנכים הינו להעניק

לבנינו את האווירה הטובה והמאפשרת ומאידך להמשיך בשמירה המעולה. פנינו למחנך הנודע הרה"ג רבי משה בלוי שליט"א מראשי ארגון תושיה, כדי לשמוע תובנות חינוכיות ולעשות מעט סדר בנבכי התקופה.

אנו נמצאים כעת בתקופה קשה, לא רק מבחינת הסכנה הגשמית אלא גם מבחינת הניסיונות הרוחניים ובפרט אצל בני הנוער, כיצד היא הדרך להשפיע לשמירה חזקה מכל הפגעים הסובבים?

הרב בלוי צריכים לתת לבנים ולבנות את התחושה שה'תעודת זהות' של האישיות שלהם אומרת כלפי אותם פיתויים- 'זה לא מתאים לי'. להזהיר להם את הרצון הפנימי להתגברות ורוממות מעל כל אותם ניסיונות.

אם המסר לא מתחבר ל'אני' של הבן אדם, ונשאר מצב ש'מתאים לו' דברים מסוימים ורק שכעת הוא לא עושה אותם משום שאסור, הוא עלול לבסוף להישרב חלילה, אך כאשר יחד עם ידיעת האיסור הוא מתחבר לעניין ומרגיש שזה לא מתאים לרמה שלו- לתעודת הזהות שלו, הוא יהיה שמור מאותם הפגעים.

ניתן לראות את העיקרון הזה במוחש באנשים שעושים דיאטה. כשאדם כזה מגיע לכר מצוה ורואה את הוישב לידו אוכל ללא הגבלה, אם הוא חש תחושת החמצה ומרגיש שרוצה לאכול כמוהו ורק שאינו יכול, אין סיכוי שהוא לא ישבר בסוף, אבל אם הוא טופח לעצמו על השכם וחש סיפוק מכך שהוא שולט על הרצונות, ומכך שהוא חזק, גיבור ועקבי, הוא בסייעתא דשמיא יצלית. המטרה שלנו צריכה להיות, לתת לבנינו, וגם לעצמינו, את התחושה הזו גם ברוחניות, ובפרט בתחום של פגעי הטכנולוגיה. כאשר תהיה הרגשת סיפוק מהשליטה על הרצונות ומההימנעות מהדברים הירודים שהם 'לא מתאימים לנו', השמירה העצמית תיעשה לחלק מתעודת הזהות שלנו.

האם יש ביטוי מעשי שדרכו ניתן להעביר את המסר של ה"לא מתאים לנו"?

הרב בלוי: מעבר להחדרת המסר בשיח ובתגובות בהודמנויות שונות, יש את העניין של "אחרי הפעולות נמשכים הלבבות". אם אנו מאפשרים בילוי במחשב; בסרטונים, בצ'אטים, באתרים, אנו בונים אצל בנינו ובנותינו את התפיסה ש"זה מתאים לי". ואז אין מה שימנע אותם מלהיגרר הלאה והלאה. הדברים האלו מושכים וממכרים. מתחילים בסרטונים שאין בהם תוכן בעייתי, ולאחר מכן כשממצים אותם מחפשים סוגים מעניינים יותר, ועלולים להגיע גם לדברים גרועים ביותר. הדרך להינצל מזה היא על ידי שנמנעים בפועל מהתרבות של הבילוי במחשב, ואחר הפעולות יהיה אפשר גם להזהיר בלבבות שהתרבות הזו לא מתאימה לנו.

הזכרתם את ענין הצ'אטים. מהי הבעייתיות המיוחדת שיש בזה?

הרב בלוי: הבעיה הגדולה היא בקבוצות החברתיות. המבנה שלהן בנוי בצורה שמביאה להתמכרות הרסנית. ישנם שמחזברים לקבוצות רבות שיש בהן משתתפים רבים, ובכל רגע נתון במהלך היממה נוספות תגובות שדורשות התייחסות. מדובר במאות רבות ולפעמים אף באלפים- של תגובות שמגיעות לאדם במשך היום. ואכן

יש כיום, בעיקר נערות, שמתוך ההיסחפות אחר הקבוצות האלו הגיעו להתמכרות קשה שמצריכה טיפול לגמילה. בנוסף, ההתעסקות שעות רבות ביום באופן קבוע בריקנות ובקלות ראש מורידים את רמת האישיות ומסכנים את העתיד הרוחני.

ומלבד זאת, בקבוצות הללו ארעו מכשולות רבים על ידי התחזויות של אינשי דלא מעלי שנכנסו לקבוצות והפיצו חומרים נוראים. כל בר דעת מבין את גודל הסכנה שיש בנתינת האפשרות לבנינו ולבנותינו ליצור קשר בקלות עם כל אנשי העולם, הן עם אנשים מסוכנים והן עם אלו שרמתם הרוחנית ירודה ועלולים להוריד חלילה לטמיון את כל עמלינו. אנו מוכרחים לעצור את התופעה החמורה הזו, כי בנפשנו הדבר.

ישנם שמאפשרים בילוי במחשב אבל מעמידים גבולות חזקים של זמן מסוים וכדו', האם אין בכך הגנה מסכנת ההתמכרות ושאר הסכנות?

הרב בלוי: בודאי שמי שכבר נכנס לזה עליו להעמיד גבולות בחתירה להפסקה מוחלטת, אך לא ניתן להיכנס לזה ולבנות על הגבולות. כי עדיין לא נמצא הילד ששמו ומבکش לקבל הגבלות חזקות על השימוש במחשב, וכך נוצר מצב שמצד אחד מספקים לו את הטעם בסוג הבילוי הזה, ומצד שני קוטעים לו את ההנאה באמצע. ומהי התוצאה? נערים שמגיעים בכוחות עצמם למכשירים שיספקו להם את ההנאה ללא הגבלה, ואז כבר מופיעים תכנים שהוריהם לא חלמו בחלומותיהם השחורים שבנם יגיע אליהם.

ויש כאן נקודה מקיפה יותר. עלינו להבין שבכל התחומים הילדים בדרך כלל הולכים צעד אחד קדימה, והצעד הוא בכיוון שאליו יש את כח המשיכה. לפעמים זה בכיוון החיובי, כשנער או נערה תופסים חיזוק אמיתי מעבר לרף המקובל בבית ההורים, אך כשמדברים על הטכנולוגיה המשיכה הטבעית היא על פי רוב לכיוון השלילי וממילא גם הצעד קדימה הוא לאותו כיוון. ההורים יכולים להיות חכמים ולהעמיד גדרים וסייגים נכונים, אבל כאשר המושגים שהילד קיבל הם שהתרבות של הבילוי במחשב היא דבר לגיטימי, מרבית הסיכויים היא שהוא ימשיך עם זה צעד קדימה ויגיע גם למה שאנו שוללים ומבינים שהוא בעייתי. אם למשל איננו רוצים שבכנו או ביתנו לאחר שיתחתנו, יבלו בתור זוג צעיר שעות על גבי שעות בסרטים, עלינו להעמיד כיום את הגדרות רחוק משם, ולהזהיר ריחוק מהמחשב ככלי בילוי.

נשמעת אמירה שבתקופת הקורונה התגברו הנפילות מכלי הטכנולוגיה, האם אכן כך הם פני הדברים בשטח?

הרב בלוי: לצערנו המצב בתקופה זו אכן החמיר ורבים היו חללי הטכנולוגיה מחללי הקורונה. בתקופה הזו רוב הנשים החלו לעבוד מהבית ונאלצו להכניס מחשב עם חיבור לרשת, ואף כאשר הדבר היה בהיתר ועם סינון ראוי, אך ניתן לקבל בדרכים שונות- שאין לחסימות דרך לעצור אותם- כל מיני חומרים בעייתיים ביותר. יש בני תורה שהגיעו למחוזות רחוקים, והם צועקים משם 'הצילו' וכשזורקים להם גלגלי הצלה הם מרימים את הראש מהמים ולאחר מכן ממשיכים לטבוע. וכמובן, מצטרפים לכך השעמום וחוסר היציבות במסגרות, שעלולים להביא רבים שמחפשים את עצמם להגיע חלילה למכשירים האסורים.

ומה ניתן לעשות, הרי בלתי אפשרי לתת למצב הזה להימשך?!

הרב בלוי: צריכים לתת את הדעת שלא יהיה מצב של בטלה ושעמום שמביאים לידי חטא ולהפש בכל מאמץ ובכל מחיר דרכים לתת סדר יום חיובי גם למי שאינו במסגרת מסודרת כרגע. וכן לעשות את מירב ההשתדלות ליצור שיחה פתוחה עם הבן או הבת על הקשיים ועל ההתמודדויות.

ואם נדרשים להתחזק מחשב בבית, מוכרחים להתייחס אליו כמו לחומר נפץ שיש לנטרל אותו. כי בכל מחשב יש את האופציה של קליטה אלחוטית, ושל הכנסת נטסטיק פרוץ או דיסק אוגני עם סרטים, וכן קבלת חומרים פסולים במייל וכיוצא בזה, וללא שמנטרלים מה שאפשר באופן טכני וגם שומרים ומונעים מהבנים והבנות גישה חופשית למחשב, הרי שמחזיקים בבית חומר נפץ שעלול חלילה בכל רגע להתפוצץ.

עלינו להיות עירניים ולהחזיק את היד על הדופק, ולהתפלל ללא הרף על צאצאינו שיינצלו מהפגעים הרעים של המגיפה ושל תוצאותיה.

הרב צביאלי בן צור
מבכירי המרצים ב"ערכים"

לרקוד עם דוב

«היה פעם יהודי מסכן שהיה לו קר. הוא יצא לרחוב וראה אדם הולך עם מעיל.

”רבינו”, שאל אותו האיש, ”מאיפה

המעיל הזה?”

”אתה יודע איזה מעיל זה? זה מפרווה של דוב!”

”מה אתה אומר, גם אני רוצה!”

”מה הבעיה? אתה הולך לצייד נותן לו 20 רובל, הוא הולך ליער ומוריד לך דוב...”

”שמע, 20 רובל, כבד עלי!”

”אם כבד עליך לך תצוד לבד!”

”מה אני אעשה?”

”קח רובה צייד, רד ליער, תתפלל לה' שתמצא איזה דוב, תן לו רייה, ויש לך מעיל, סגור?”

”סגור!”.

ההוא יורד ליער עם הרובה ומתחיל להתפלל: ”יריבנו של עולם, עשה חסד עם עבדך, הקרה נא לפניי איזה דוב קטן וחמוד!”. איך שאמר את זה... בום! בא לו דוב מול העיניים.

”שתבח שמו לעד”. הוא לוקח את הרובה, מכווין... ופתאום הוא שומע את הדוב אומר לו: ”למה אחי היקר?...”

”וואי... מה אתה מדבר??”

אומר הדוב: ”כן אחי היקר, וכי עשיתי לך משהו רע? על לא עוול בכפי אתה בא לירות בי? לא כתוב אצלכם בתורה, 'שופך דם האדם באדם דמו יישפך'?”

אומר לו האיש: ”כן, אבל אתה לא בן אדם”

אומר לו הדוב: ”גם אתה לא בן אדם אם אתה רוצה להרוג אותי... מה עשיתי לך??”

”אתה מדבר עליי? הרי בינינו אם אני הייתי עכשיו בלי רובה, לא היית טורף אותי?”

אומר לו הדוב: ”כן, אבל לי יש סיבה”

”מה הסיבה שלך?”

”אני רעב!”

אומר לו האיש: ”גם לי יש סיבה!”

”מה הסיבה שלך?”

”קר לי!”

אומר לו הדוב: ”תראה, אני רעב ולך קר, בוא נשב על איזה כוס קפה ונסדר את העניינים, שלך יהיה חם ואני אהיה שבע... בסדר?”

אומר לו האיש: ”אם אתה אומר שנגיע לעמק השווה בינינו, למה אני צריך להרוג אותך? בוא נשב.”

איך שהתיישב האיש לידו, תפס אותו הדוב ובלע אותו שלם...

בדרכו פנימה צועק לו היהודי: ”אמרת שנסתדר?”

אומר לו הדוב: ”הסתדרנו מצוין, איך אצלי בבטן? חם, אה? אז עכשיו, גם לך חם, וגם אני

הרב דוד ברוורמן
מבכירי המרצים בערכים

רק עכשיו

«משה היה אדם רגזן וקצר רוח, כל חייו נעו סביב עצבים טינות וכעסים. הוא הסתכסך עם לא מעט אנשים, כך שמעגל ידידיו הצטמצם ומעגל שונאיו התרחב. עד שפתע פתאום באחד מן הימים הוא החל לחוש ברע. כשהמצב התמיר הוא פנה לבית החולים ובבדיקות גילו שמדובר במחלה קשה. רופאיו קבעו שעליו לעבור ניתוח קשה. רגע לפני הניתוח, הוא שומע את הרופאים משוחחים ביניהם בקול מהוסה: ”הסיכוי שלו לחיות הוא בין חודש לחודשיים, אין תוחלת חיים גדולה יותר למצב כזה בהיסטוריה הרפואית.”

הניתוח הסתיים, ההתאוששות הייתה קשה, אך הוא התגבר ולאחר כשבועיים ימים חזר לביתו. כעת הוא מבין שהוא חי על 'זמן שאול'- נשאר לו חודש וחצי לחיות. הוא מחליט לעשות שינוי מהפכני בחייו. קם בבוקר מוקדם, מעיר את הילדים בחיוך, מכין להם ארוחת בוקר מפנקת ומזינה, ושולח אותם לתלמוד תורה באהבה גדולה. אף היחס לאשתו השתנה לבלי הכר. כל סובביו מתפלאים על התנהלותו האצילית, כיצד הוא השתנה כל כך בתוך זמן קצר? אבל זו מציאות, יקירם עושה שינוי בחיים! במהלך אותו חודש הוא משלים עם שלל האנשים שהסתכסך איתם, משלם את כל החובות לכל אלה שעד היום טען שהם אלה שחייבים לו. אף אחד כבר אינו כועס עליו.

הימים עוברים כשליבו שלם עם עצמו, והוא נקרא לבדיקה אצל רופאו בכדי לבדוק את תוצאות הניתוח. הרופא מסכם את הביקור: ”הממצאים תקינים ב”ה, הניתוח עזר, אתה בריא לחלוטין”.

משה יושב מסומר למקומו, לא כך הוא צייר לעצמו את המשך חייו!! לרופא המתפלא הוא ממש בא בטענות: ”אני בעצמי שמעתי אותך במפורש אומר להכריז שהסיכוי שלי לחיות הוא בין חודש לחודש וחצי”. הרופא מנסה להיכזר: ”אהה, לא דיברתי עליך, דיברתי על החולה שנתח לפניך והוא אכן נפטר לפני יומיים...”

משה מזדעק בכאב: ”אני לא מאמין, אתה יודע מה עשית לי, האם אתה יודע שכבר חודש וחצי אני מחייך לאשה ולילדים... ולחינם השלמתי עם כל השונאים שלי... וגם שלמתי על 'התעגוג' ממון רב!...”

■ ■ ■

סיפורו של משה הוא משל נוקב על החיים, ובפרט על התקופה המאתגרת בה אנו מצויים. אם אדם היה חש שכל חייו בעולם הזה הם 'זמן שאול', התייחסותו לכל דבר הייתה שונה לגמרי. הוא היה חי את הרגע הנוכחי ומנצל אותו עד תומו.

בתקופה זו אנו חיים בבלבול, בתחושה ארעית ובחוסר וודאות. במצב זה, כאשר יש ניסיונות, כמו בתחום הטכנולוגיה, או בכל תחום אחר, לעיתים קיים קושי לעמוד בניסיון כבימים כתיקונם. אנו עלולים להתפשר ולהקל על עצמנו ולומר: זה "רק עכשיו", "חד פעמי", "הוראת שעה לתקופת הקורונה"...

זה הזמן שאנו צריכים להביט על הניסיונות במבט הנכון, לחוש שכל חיינו בעולם הזה הם ארעיים, העולם הזה הוא רגעי וחולף. ברגע הניסיון, אם נחשוב שיש לנו רק את היום הזה, ורק את הניסיון הזה, לבטח נעמוד באתגר. הניסיון של ה-"רק עכשיו" יכול לשמש חלילה כגורם ליפול, אך מאידך אפשר להשתמש בשתי מילים אלו ככיוון החיובי ולומר לעצמנו: כן !! בניסיון של הרגע הזה, "רק עכשיו" יש לנו את ההזדמנות לעמוד בו ולהצליח.

עלינו להפנים ששטח הבחירה שלנו אינו נמצא בעתיד, אלא בהווה- בתקופה הזו, ברגע העכשווי, ואנו נבחר בטוב ובעזרת השם גם ננצח.

הרשו"ת לשאול

יש משפט שאומר- "למי שמבין לא צריך להסביר ולמי שלא מבין לא יועיל להסביר.

זה נכון לגבי נושאים שבתחום הרגשי הלב. מי שחסר לו את ההרגש, על פי רוב לא יועילו לו הסברים הגיוניים. כפי שלא נוכל לתאר את טעמו של מאכל משובח למי שאיבד את חוש הטעם. גם בנושא הטכנולוגיה יש תחומים שבהם הדבר מסור ללב. אדם החי ברדידות נמוכה, לעולם לא יצליח להבין מה נורא לשבת מבוקר עד ליל ולגעות בצחוק ריקני.

אך לא באלו אנו עוסקים. אנו פונים לאנשים ערכיים שמבינים ענין ומעוניינים לחדר לעצמם את ההיגיון העומד מאחורי הרגשי הלב.

מהזמן בתוך בועה של קלות ראש נמוכה שיוצרת נזק משמעותי לבניית האישיות. וכל זאת מלבד הסכנה הגדולה הקיימת על ידי המלכודות הנוראיות שטומנים אנשים חוטאים ומחטיאים ברבות מהקבוצות הללו...

כמו"כ אין לאפשר לבנינו מרחב חסוי במייל, תיקיות וכדו' שאין לנו יכולת גישה אליו.

⚡ או הכול אסור? אין מעט התחשבות במצב?

Ⓜ למה הדבר דומה? לאדם שמגיע לחוף הים ורואה שלט עם אזהרות: סכנה! מערבולות! אסור להיכנס מעבר למקום המסומן! אסור להיכנס לאחר עזיבת המציצים! הכניסה לילדים ללא מבוגר צמוד אסורה! "הכול אסור?!", הוא מתרעם, "אין מעט התחשבות?"

כשיש סכנה מוחשית, ה"התחשבות" אינה רחמנות כי אם להיפך...

ולא הכול אסור. אסור דבר אחד בלבד- להיכנס לים המסוכן. כל הפרטים הם דרכים למניעת הסכנה שמאפשרות את הכניסה.

עלינו להפנים שהמחשב הוא כלי ממש לא 'תמים' כפי שהוא נראה. הוא כלי מסוכן שבשביל להתיר להשתמש בו חייבים להתמלאות כל התנאים למניעת הסכנה.

מאחורי הכללים ותנאי השימוש היבשים טמונים אין ספור מקרים כואבים מאד, שבכל אחד מהם היה חסר פרט או יותר מאותם כללי שמירה.

כאשר נבין שאין אלו 'הגבלות' אלא 'נחוחות' שול גדולי ישראל לטובתנו וניישם אותן בשלימות, נצלח בסביעתא דמתקנים אותה ללא תשלום. בנוסף, ניתן ע"י טכנאי להגדיר שרק דיסק אונקי מסוים יוכל להתחבר למחשב].

ד. גם בביצוע כל הנ"ל, עדיין קיימים סיכונים במחשב (וכ"ש אצל מי שלא התקין תוכנת וידיאוף) ולכן בכל מקרה אין לתת לבנים או לבנות גישה חופשית

Ⓜ **מהו הטעם במה שאומרים גדולי ישראל שכשאין הכרח לפרנסה יש להימנע גם מהאינטרנט המסונן. והרי יש היום סינונים מצוינים ומדוע שלא תהיה הצדקה להכניס אינטרנט לבית לצורך הקלה בביצוע הסידורים השונים?**

Ⓜ ראשית, גם בסינונים הטובים ביותר, נשאר במסגנת רק הלכלוך הגס, אבל את הלכלוך הדק- תרבות העולם הגויי והחילוני שמצויה באינטרנט בכל סובביו מתפלאים על התנהלותו האצילית, כיצד הוא השתנה כל כך בתוך זמן קצר? אבל זו מציאות, יקירם עושה שינוי בחיים! במהלך אותו חודש הוא משלים עם שלל האנשים שהסתכסך איתם, משלם את כל החובות לכל אלה שעד היום טען שהם אלה שחייבים לו. אף אחד כבר אינו כועס עליו.

שנית- מצד ההתמכרות. אתרי האינטרנט בנויים באופן ממכר. ההתמכרות מביאה להרס האישיות, לאיבוד יכולת השליטה והבחירה, לבזבוז החיים, ובמקרים קשים יותר- גם לתופעות של דיכאון, נזקים למוח ועוד, כפי שמראים מחקרים רבים. ההתמכרות עלולה להגיע גם מאינטרנט מסונן.

Ⓜ **סרטים ותוכניות צפייה שערכו אנשים חרדיים והתכנים בהם אינם שליליים, האם יש בהם בעיה?**

Ⓜ ההתמכרות. שנוקיה פורטו בתשובה הקודמת, קיימת בסרטים בעוצמה חזקה ביותר.

בנוסף, ההרגל של הצפייה והתרבות של הביילי הממושך בסרטים או בתוכניות צפייה, מעמידים את האווירה בבית ואת מרכז החיים כ"מרכז בילוי" שמרחיקים את רוח הבית מלהיות בית של תורה ויראת שמים.

כשמדובר בבנים, יש גם בסרטים כוח הרסני שמוציא את הטעם מדף הגמרא

Ⓜ **מי שנצרך להחזיק מחשב בביתו, מה עליו לעשות כדי למנוע כל חשש של מכשול?**

Ⓜ א. ניתוק הקליטה האלחוטית והתקנת תוכנת חסימה על ידי אאוט-נט.

ב. גם מי שמשתמש לעבודתו באינטרנט מסונן, חייב לוודאות שאין אפשרות גלישה על ידי קליטה אלחוטית או באמצעות נט-סטיק פרוץ. גם כשהסינון הוא ב'ספק' נדרשת התקנת תוכנת הגנה על המחשב שמספקת חברת הסינון.

ג. מומלץ להתקין תוכנת 'וידיאוף'- לחסימת אפשרות הצפייה בסרטים (ניתן להכניסם בדיסק אונקי שמקבלים מחבר או לקבלם במייל). [טכנאי אאוט-נט מתקינים אותה ללא תשלום. בנוסף, ניתן ע"י טכנאי להגדיר שרק דיסק אונקי מסוים יוכל להתחבר למחשב].

ד. גם בביצוע כל הנ"ל, עדיין קיימים סיכונים במחשב (וכ"ש אצל מי שלא התקין תוכנת וידיאוף) ולכן בכל מקרה אין לתת לבנים או לבנות גישה חופשית

מענה וחיזוק לנשים במקומות העבודה

<

ניתן לקבל גם את הקבצים הקודמים >

מרכז ההסברה שע"י ועידת הרבנים לביצור חומות הדת 330-550-1599

לחצטרפות נא לשלוח מייל לכתובת: kulana@kulana.co.il

הודש הניתוק הארצי

המחשב עם קליטה אלחוטית?
יש בו חיבור לאינטרנט פרוץ!

פיקוח נפש!!!

מאגזין שחור ולב

שלוחה	שכונה	עיר
4205	רמות פולין	ירושלים
4210	רמת אשכול	ירושלים
4208	רמת שלמה דרוק מול מעיין אלפיים	ירושלים
4207	רמת שלמה הרשלר	ירושלים
4206	רמת שלמה ליד ביהכ"ס "שומרי החומות"	ירושלים
4218	שיכון הרבנים	ירושלים
4213	שמואל הנביא	ירושלים
4854	ברכפלד	מודיעין עילית
4851	חפציבה	מודיעין עילית
4700	נאות הפסגה	מודיעין עילית
4850	קרית ספר	מודיעין עילית
4239	מעלה עמוס	מעלה עמוס
4414	הר יונה	נוף הגליל
4802	אור לציון, אזור הקהילה	נתיבות
4905	השיש	נתיבה
4423	עקו מעלות	עכו - מעלות
4413	גבעת המורה	עפולה
4329	גני הדר מול ביהכ"ס "שירת מרים"	פתח תקוה
4328	מרכז העיר	פתח תקוה
4327	רוחובסקי	פתח תקוה
4415	מאור חיים ליד ביהכ"ס "החסידים"	צפת
4835	הקריה החרדית, בניי טרקלין	קרית גת
4836	קרית גת	קרית גת
4823	קרית מלאכי	קרית מלאכי
4819	רחובות	רחובות
4405	גבעה ב'	רכסים
4406	רכסים	רכסים
4249	תל ציון	תל ציון, כוכב יעקב
4804	תפרח	תפרח

שלוחה	שכונה	עיר
4409	אליהו בית צורי	זכרון יעקב
4408	אליהו גולומב	זכרון יעקב
4411	מול ביהכ"ס הרשבי	חדרה
4332	שיכון ותיקים	חולון
4401	הדר	חיפה
4402	הדר מול ישיבת "תפארת ישראל"	חיפה
4403	נוה שאנן	חיפה
4418	קרית פאר	טבריה
4419	שיכון ד	טבריה
4245	טלוסטון קרוב לבית החלמה	טלוסטון
4226	בית וגן הפסגה	ירושלים
4227	בית וגן ליד חניכי הישיבות	ירושלים
4214	גאולה, צפניה ליד רחמים דגים	ירושלים
4224	גבעת שאול מול הגן הירוק	ירושלים
4231	גילה	ירושלים
4223	הר נוף	ירושלים
4217	מקור ברוך	ירושלים
4400	נוה יעקב	ירושלים
4234	נוה יעקב קמניץ ביהכ"ס "החדש"	ירושלים
4235	נווה יעקב	ירושלים
4236	נווה יעקב קמניץ זווין מעל הקופ"ח	ירושלים
4219	עזרת תורה-אלקנה, ירמיהו שיכון חבד	ירושלים
4209	עיר עתיקה	ירושלים
4230	קרית יובל הרח' הראשי	ירושלים
4225	קרית משה	ירושלים
4212	קרית צאנז ליד אהבת תורה	ירושלים
4221	רוממה	ירושלים
4200	רמות א	ירושלים
4202	רמות ב' ליד חניכי הישיבות	ירושלים
4204	רמות ד' ליד ביהכ"ס "שומרי החומות"	ירושלים

שלוחה	שכונה	עיר
4801	אור החיים	אופקים
4800	החידא	אופקים
4337	אזור ר' טרפון	אלעד
4338	בעלי תוספות מכולת "זול כל"	אלעד
4340	חוני המעגל	אלעד
4341	ליד השטיבלעך המרכזי	אלעד
4339	ליד מרכז מסחרי "נחלת יצחק"	אלעד
4813	רובע ג	אשדוד
4815	רובע ג	אשדוד
4814	רובע ז' החדש	אשדוד
4420	בית שאן	בית שאן
4254	נחלה ומנוחה	בית שמש
4257	רמה ג' 2	בית שמש
4251	רמה ג - אזור יונה בן אמיתי	בית שמש
4241	גבעה A (לא כולל ניתוק מצלמות)	ביתר עילית
4242	גבעה B (לא כולל ניתוק מצלמות)	ביתר עילית
4313	דבורה הנביאה מול דמשק אליעזר	בני ברק
4311	האדמו"ר מגור	בני ברק
4322	וינרב	בני ברק
4320	זכרון מאיר ליד כולל ברסלב	בני ברק
4316	מוהליבר	בני ברק
4314	מכון מור גן ורשא	בני ברק
4315	מרכז בעלי מלאכה ליד "משכנות"	בני ברק
4300	מרכז העיר	בני ברק
4317	נאות יוסף	בני ברק
4324	רמת אלחנן	בני ברק
4326	שיכון ו	בני ברק
4331	בת ים	בת ים
4247	גבעת זאב החדשה	גבעת זאב
4334	ק אונו אור יהודה יהוד, גני תקוה	גני תקוה, קרית אונו

"מחשבים שיש בהם קליטת אינטרנט מעמידים את האדם ובני ביתו בסכנה חמורה לפול חלילה לבאר שחת רח"ל"

דב לנדז

"כבר נודעה גודל הסכנה המצויה במחשבים שיש בהם אפשרות קליטת אינטרנט אלחוטית חובה להיזהר שלא להתעכב ולדחות כלל את הניתוק, באשר כבר כתבו פוסקי הדור שאסור להשהות ברשותו מחשב שאינו מנותק"

חיים קניבסקי גרשון אדלשטיין

חייג ל"מוקד הניתוק" - והקש את שלוחת הטכנאי הסמוך לביתך.

אאוט-נט - מוקד עולמי לניתוק אינטרנט: 0722-613-613

out

ניתן לנתק גם טאבלטים וכן מצלמות ונגנים [יש לברר אצל הטכנאי המקומי על סוגי המכשירים שהוא מנתק] ניתן גם להתקין ללא תשלום תוכנת "וידאוף" לחסימת אפשרות הצפייה בוידאו

1599-550-330

ליעוץ על חסימה כהלכה במקומות העבודה <<< "מוקד היעוץ" שע"י ועידת הרבנים לביטול חומות הדת